

คู่มือตรวจรับการศึกษา

พระปริยัติธรรมศึกษา

พระธรรม
๑,๒,๓,โยชิน
แล: ยุธา

พระคริสตธรรมศึกษา

พระธรรมยอห์น ฉบับ 1,2,3

และพระธรรมยูดา

คู่มือครูวิชาการศึกษา

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

201 ซอยศึกษาวิทยา ถนนสาทรเหนือ

พระนคร

สารบัญ

พระเจ้าเป็นความสว่าง.....	5
การดำเนินกับพระเจ้า	9
องค์พระเยซูคริสต์คือผู้ใด.....	12
บุตรของพระเจ้า กับบุตรของมาร	16
อย่าประหลาดใจ ถ้าโลกเกลียดชังท่าน	20
อย่าเชื่อวิญญาณทั้งปวง.....	24
พระเจ้าทรงเป็นความรัก.....	28
ชัยชนะของคริสเตียน	32
ความกล้าในการติดต่อกับพระเจ้า	36
มิตรภาพของคริสเตียน	40
การร่วมมือในการประกาศพระกิตติคุณ	44
ทูรชนที่เสด็จลอดเข้ามา	48
การรักษาตัวในความรักของพระเจ้า	52

คำนำ

พระธรรมยอห์น ฉบับ 1,2,3 และพระธรรมยูดาห์ จัดพิมพ์ขึ้นเพื่อเป็นคู่มือครูวิชาวารศึกษา แนวเดียวกันกับพระธรรมโรม พระธรรมโค린ธ์ พระธรรมเปโตร และพระธรรมยากอบ อันเป็นส่วนหนึ่งของชุดพระคริสตธรรมศึกษา ทั้งนี้ก็เพราะได้คำนึงถึงความลำบากของครูบางคน ซึ่งอยู่ในถิ่นกัณดารขาดที่ปรึกษา และไม่มีสถานที่ค้นคว้าเตรียมแนวการสอน ในอันที่จะช่วยในการชักนำวิญญาณของผู้อื่น เข้ามาหาพระเยซูคริสต์เจ้าได้

ฉะนั้นคู่มือวิชาวารศึกษาในชุดพระคริสตธรรมศึกษานี้ จึงเปรียบเสมือนที่ปรึกษาและเครื่องมือในการที่จะขจัดความยุ่งยากเหล่านี้ให้หมดไป และเป็นแนวทางให้ครูแต่ละท่านได้เตรียมตัว และดำเนินการสอนได้อย่างถูกต้องและสมบูรณ์แบบ แต่เพื่อให้การสอนของท่านมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ก็ควรจะให้นักศึกษาของท่าน มีแบบเรียนประกอบบ้างเล็กน้อย เช่น ชั้นผู้ใหญ่ก็ควรมีชุด “สายลธาร” และชั้นเด็กก็ควรมีชุด “พรทิพย์” แบบเรียนดังกล่าวนี้ มีทั้งข้อพระธรรมและข้อท่องจำที่ดี มีประโยชน์ไว้พร้อม สะดวกในการใช้มาก

แต่อย่างไรก็ตาม จุดมุ่งหมายที่แท้จริงของผู้จัดทำพระคริสตธรรมศึกษาชุดนี้ ก็เพื่อเป็นแนวทางซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ครูผู้สอนท่านนั่นเอง ทั้งนี้มิได้หมายความว่า จะให้การกำหนดบังคับ ให้ทุกคนสอนตามแนวทางนี้ จนละเลยการศึกษาค้นคว้าซึ่งตนกำลังดำเนินอยู่เสีย

ในที่สุดนี้ ขอให้พระเจ้าทรงนำและอวยพระพร ครูผู้สอนในโรงเรียนรวีวารศึกษาทุกท่าน ให้การสอนของท่าน จงบังเกิดผลแก่จิตใจของผู้ศึกษายิ่งขึ้นเถิด

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

พระเจ้าเป็นความสว่าง

คำนำ ผู้เขียนพระธรรมฉบับนี้ คือยอห์น อัครสาวกของพระเยซูคริสต์ คนเดียวกันกับผู้เขียนพระกิตติคุณยอห์น ท่านได้เขียนประมาณปี ค.ศ.90 ก่อนเขียนพระธรรมวิวรณ์ขณะนั้นมีผู้พยากรณ์เท็จเป็นจำนวนมาก นำคำสอนที่ผิด ๆ ไปเผยแพร่ในคริสตจักร และในกลุ่มคริสเตียนต่าง ๆ ทำให้ความเชื่อเดิมของคริสเตียน ซึ่งถูกต้องอยู่แล้วต้องไขว้เขวไป ผู้พยากรณ์เท็จเหล่านี้สอนว่า พระเยซูคริสต์มิได้เป็นพระเจ้า พระองค์มิได้ทรงบังเกิดเป็นเนื้อหนังเพื่อไถ่บาปมนุษย์ การกระทำบาปของคริสเตียนมีผลเสียหายต่อร่างกายหรือสุขภาพเท่านั้น ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับฝ่ายวิญญาณจิต เป็นต้น คริสเตียนจำนวนมากไม่น้อยได้หลงเชื่อคำสอนผิด ๆ เหล่านั้น หันกลับไปประพฤติชั่ว รักฝ่ายโลก ทำให้ความรักในพระคริสต์และในระหว่างพี่น้องคริสเตียนก็เย็นชาลง คริสตจักรก็ค่อย ๆ อ่อนแอทอดยอห์นซึ่งอยู่ในวัยชราแล้ว เห็นคริสตจักรตกอยู่ในสภาพเช่นนี้ก็รู้สึกห่วงโหยมาก จึงเขียนจดหมายถึงคริสเตียนในคริสตจักรต่าง ๆ อธิบายให้เขาเข้าใจถึงความจริงเกี่ยวกับพระคริสต์และแนะนำตักเตือนให้ยึดมั่นในความเชื่อ ดำเนินตามพระวจนะของพระเยซูคริสต์ตลอดไป 1-4 ยอห์นได้ยืนยันและเป็นพยานว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าพระองค์เสด็จมาจากสวรรค์ มารับสภาพเป็นมนุษย์ เพื่อช่วยมนุษย์ซึ่งตกอยู่ภายใต้อำนาจของความบาปให้ได้รับอิสรภาพ มีชีวิตนิรันดร์ และสามารถร่วมสามัคคีธรรมกับพระเจ้า

หากเกิดการฟ้องร้องกันขึ้นในศาล สิ่งที่จะขาดเสียมิได้คือพยาน พยานจะเป็นผู้ยืนยันเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในคำฟ้องร้องนั้นว่า แท้จริงมากน้อยเพียงใด ผู้ที่จะเป็นพยานได้จึงต้องเป็นผู้ประสบพบเห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยตัวเอง ยอห์นมีคุณสมบัติครบทุกประการในการเป็นพยานถึงความจริงของพระเยซูคริสต์ ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นแก่ตัวท่านเอง ทำให้ท่านเชื่อแน่ว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า ผู้เสด็จมาไถ่บาปของมนุษย์ประสบการณ์ของยอห์นมีดังนี้

หนึ่ง ท่านได้ยินถึงเรื่องราวของพระคริสต์ ในการที่พระเยซูจะเสด็จมาบังเกิดเป็นเนื้อหนัง เพื่อไถ่บาปของมนุษย์ ตามคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เดิม ยอห์นอาจจะได้ยินจากบิดามารดา ผู้เฒ่าปุโรหิตในพระวิหาร ครูบาอาจารย์หรือเพื่อนก็ได้

สอง การได้ยินอย่างเดียว อาจไม่มีน้ำหนักพอที่จะทำให้เชื่อมั่นได้ แต่ยอห์นได้เห็นพระเยซูคริสต์ด้วยตาของตนเอง

สาม เพียงแต่ได้ยินและได้เห็นยังไม่เป็นการเพียงพอ ยอห์นได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์ เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของท่าน แล้วติดตามพระเยซูคริสต์ตามคำทรงเรียกของพระองค์

ตลอดเวลาสามปีที่ย้อนหันติดตามพระเยซูคริสต์อย่างใกล้ชิด ท่านได้ยินพระคำของพระเจ้าจากพระเยซูคริสต์โดยตรง ซึ่งเป็นพระคำที่มีฤทธิ์อำนาจ สามารถเปลี่ยนจิตใจของมนุษย์ เป็นพระคำที่แม้แต่ผีร้ายและผีโศโครก็ยังต้องเกรงกลัวจนตัวสั่น เป็นพระคำซึ่งตรัสให้คนที่ตายแล้วฟื้นคืนชีพขึ้นมา ให้คนที่ป่วยหายโรคเป็นปกติ พระคำซึ่งประกอบด้วยฤทธานุภาพอันใหญ่ยิ่งนี้มาจากที่อื่นไม่ได้ นอกจากพระเจ้าผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้เป็นเอกเป็นต้น และเป็นปลายเท่านั้น

นอกจากนั้นย้อนหันยังได้เห็นพระเยซูคริสต์ทรงจำแลงพระกายบนภูเขา และมีเสียงตรัสจากสวรรค์ว่า “ท่านนี้เป็นบุตรที่รักของเรา จงเชื่อฟังท่านเถิด”

พระวาทะของพระเยซูคริสต์ ฤทธิ์อำนาจ และชีวิตอันบริสุทธิ์ของพระองค์ ย่อมเป็นเครื่องยืนยันได้อย่างดีที่สุดว่า พระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า พระองค์สามารถประทานชีวิตนิรันดร์ให้แก่ปวงมนุษย์ โดยเหตุนี้ ย้อนหันจึงมีความเชื่อมั่นในพระองค์และเป็นพยานให้คนอื่นทราบถึงความจริงในพระองค์

ประสบการณ์ของย้อนหัน เป็นบทเรียนที่ดีที่สุดสำหรับผู้ที่ต้องการเป็นพยาน และดำเนินชีวิตร่วมกับพระคริสต์ ก้าวแรกที่ทำให้ย้อนหันติดตามพระเยซูคริสต์ คือการได้ยินคงไม่มีใครปฏิเสธว่า เขารู้จักพระเยซูคริสต์ โดยการได้ยินถึงเรื่องแห่งความรอดของพระเยซูคริสต์ก่อน ครั้งแรกที่ท่านได้ยินพระนามของพระเยซูคริสต์ ท่านจะชอบหรือไม่ชอบก็ตาม การได้ยินครั้งนั้นก็เป็นการก้าวแรกที่นำท่านมารู้จักพระองค์ ฉะนั้น ก้าวแรกที่จะนำคนมาเชื่อพระเยซูคริสต์คือให้เขามีโอกาสได้ยิน ถึงพระกิตติคุณของพระองค์ แต่เขาจะได้ยินพระกิตติคุณไม่ได้ หากไม่มีใครประกาศ หากไม่มีใครนำกิตติคุณไปให้เขา หากไม่มีใครชักชวนหนุนน้ำใจเขาให้ฟังพระองค์ (ดูโรม 10:14)

ก้าวที่สอง การที่ได้เห็นพระเยซูคริสต์ คริสเตียนทุกคนเป็นผู้แทนของพระเยซูคริสต์ในโลกนี้ เมื่อท่านเป็นพยาน ชักชวนให้คนอื่นมาเชื่อพระองค์ ชีวิตของท่านเองก็ต้องเป็นตัวอย่างที่ดี เพื่อเขาจะได้เห็นพระคริสต์ซึ่งสำแดงออกจากชีวิตของท่าน

ก้าวที่สาม ท่านเองต้องกลับใจใหม่ รับความรอด มีชีวิตใหม่ และดำเนินอย่างใกล้ชิดกับพระเยซูคริสต์ก่อน ท่านจึงสามารถเป็นพยานแก่คนอื่นได้

สรุปแล้ว ผู้ที่ได้กลับใจบังเกิดใหม่แล้ว ล้วนมีหน้าที่และมีคุณสมบัติเพียงพอ ที่จะเป็พยาน ถึงความรอดของพระเยซูคริสต์ได้ทุกคน

5-10 คริสเตียนบางคนปรารถนาที่จะเป็นพยานเพื่อพระเจ้า แต่ไม่ทราบว่าจะเป็พยานประการใดดี ข้อต่อไปนี บอกให้เราทราบถึงสิ่งที่ควรกล่าวในคำพยานของเรา

ก. **“พระเจ้าเป็นความสว่าง”** จุดมุ่งหมายสำคัญที่สุดประการหนึ่งในการเป็นพยาน คือเราต้องการให้คนอื่นรู้จักพระเจ้าที่แท้จริง ให้เขาทราบว่าพระเจ้าที่เขาควรกราบไหว้นับถือนั้นคือผู้ใด มี

ลักษณะอย่างใด ขอให้นักล่าว่า “พระเจ้าเป็นความสว่าง” ในที่นี้ ขอให้นักล่าได้หมายความว่าพระเจ้าเป็นแสงอาทิตย์ ดวงจันทร์ แสงไฟ หรือความสว่างที่เกิดจากวัตถุใดๆ แต่ขอให้นักล่าใช้ความสว่างเปรียบเทียบให้เราเห็น ถึงพระลักษณะสำคัญบางประการของพระเจ้า

(1).ความสว่างเปรียบเทียบกับความบริสุทธิ์ หมายความว่า พระเจ้าทรงเป็นองค์บริสุทธิ์ (1 เปโตร 1:6, อพยพ 15:11, 1 ซามูเอล 2:2)

(2).ความสว่างส่องให้เรามองเห็นความสกปรก สิ่งของต่าง ๆ รอบตัวเราเช่นถ้าบ้านของท่านไม่มีหน้าต่าง ไม่มีช่องให้แสงสว่างเข้าเลย ท่านย่อมไม่สามารถมองเห็นได้ว่า บ้านของท่านสกปรกรกรุงรังเพียงใด บางครั้งเรานึกว่าห้องนอนของเราสะอาดเรียบร้อยที่สุดแล้ว แต่เมื่อมีลำแสงของดวงอาทิตย์ส่องลอดเข้ามาทางช่องหน้าต่าง เราจะเห็นฝุ่นละอองมากมายในลำแสงนั้น เมื่อเรายังไม่รู้จักพระเจ้า เราก็ไม่ทราบเราเป็นคนบาปแต่เมื่อเราเข้าไปใกล้พระเจ้า และรู้จักพระองค์ เห็นความบริสุทธิ์ของพระองค์เราก็ทราบว่า มนุษย์ทุกคนเต็มไปด้วยความบาป ขาดการถวายเกียรติยศแก่พระเจ้า

(3).ความสว่างสามารถขับไล่ความมืดออกไปได้ หากบ้านของท่านเต็มไปด้วยความมืดเนื่องจากท่านปิดประตูและหน้าต่างทุกบาน วิธีที่ง่ายที่สุดที่จะกำจัดความมืดออกไปคือ เปิดหน้าต่างออกให้แสงสว่างเข้ามา ความมืดก็จะหายไปทันที มนุษย์ทุกคนเต็มไปด้วยความบาป คุณอยู่ในความมืดพระเจ้าทรงสามารถกำจัดความบาป ออกจากจิตใจของเราได้เพียงแต่เราเปิดประตูใจออก ต้อนรับพระองค์เข้ามาในจิตใจเท่านั้น

ข.มนุษย์ทุกคนอยู่ในความมืด ความมืดเป็นสิ่งตรงกันข้ามกับความสว่าง ความมืดหมายถึงความชั่ว ความบาปทุกชนิด เมื่อเรากล่าวถึงความบริสุทธิ์ของพระเจ้าแล้วเราก็ควรกล่าวถึงความบาปของมนุษย์ เพราะความบาปนี้เอง ที่ทำลายความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า ความบาปได้นำความทุกข์ลำบาก โรคภัยไข้เจ็บ และความตายมาสู่มนุษย์ (ครูอาจเล่าเรื่องอาดัมและเอวา อธิบายให้ทราบถึงที่มาและผลของความบาปด้วยก็ได้)

ค.พระเยซูคริสต์ทรงสามารถช่วยมนุษย์ทุกคน ให้หลุดพ้นจากความบาป เพราะพระองค์ได้เสด็จจากสวรรค์ ลงมารับสภาพเป็นมนุษย์ และสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน เพื่อไถ่บาปของมนุษย์ นี่คือนิยามและจุดสำคัญที่สุดซึ่งจะขาดเสียมิได้ ในการเป็นพยาน เมื่อเราอธิบายให้คนอื่นทราบถึงความบริสุทธิ์ ความใหญ่ยิ่งของพระเจ้าและความบาปของมนุษย์แล้ว เราต้องบอกให้ทราบถึงความรักของพระเจ้า และทางแห่งความรอด ซึ่งพระองค์ทรงเตรียมไว้ให้เราในองค์พระเยซูคริสต์ ทางที่จะทำให้เราค้นคืนกับพระเจ้า และได้รับชีวิตนิรันดร์ มีทางเดียวเท่านั้นคืออาศัยพระเยซูคริสต์ (ดูข้อ 9)

สำหรับผู้ที่บอกว่า ตนได้กลับใจบังเกิดใหม่เป็นคริสเตียนแล้ว แต่ยังมีชีวิตอยู่ในความมืดในความบาป ย่อมเป็นคนพุดมูสา หลอกหลวงตัวเองและคนอื่น เพราะพระเจ้าทรงเป็นความสว่าง ผู้ที่กลับใจ

บังเกิดใหม่ ได้ชื่อว่าเป็นคริสเตียนแล้ว จึงต้องดำเนินชีวิตตามน้ำพระทัยของพระเจ้าทุกอย่าง สิ่งใด ๆ ก็ตามที่ท่านคิดว่าพระเจ้าไม่ทรงพอพระทัยให้ท่านกระทำ ก็จงอย่ากระทำ และสิ่งใดก็ตามที่ท่านเชื่อแน่ว่า พระเจ้าทรงต้องการให้ท่านกระทำ จงปฏิบัติตามด้วยความเคารพเชื่อฟัง

การดำเนินกับพระเจ้า

ก่อนจะกล่าวถึงปัจจัยสำคัญในการดำเนินกับพระเจ้า ท่านควรทราบความหมายของคำว่า “การดำเนินกับพระเจ้า” เสียก่อน ชีวิตของเราเปรียบเสมือนการเดินทางตั้งต้นจากจุดที่เรากำเนิดจากกรรมมารดา ค่อย ๆ เจริญเติบโตขึ้นตามลำดับ จากวัยเด็กไปสู่วัยหนุ่ม วัยกลางคน วัยชรา และหลุมฝังศพ ชีวิตของเรามีได้เสร็จสิ้นที่หลุมฝังศพหรือความตาย ความตายเป็นเพียงประตูแรกที่เปิดให้เราเข้าสู่จุดหมายปลายทางในโลกใหม่ และแผ่นดินใหม่ ตลอดเวลาที่เราก้าวจากวัยเด็กจนถึงปัจจุบัน และต่อไปในอนาคตคนเราต้องผ่านพ้นชีวิตในลักษณะต่าง ๆ กัน บางครั้งก็เหมือนกับข้ามทะเลทรายที่ทุรกันดาร เต็มไปด้วยอุปสรรค และความยากลำบาก บางครั้งก็ประจวบอยู่ในวิมานสวรรค์เต็มไปด้วยความสุขสดชื่น บางครั้งก็ประจวบความฝัน บางครั้งก็ประจวบอยู่ในสนามรบ ต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อจะนำความสำเร็จมาสู่ตนเอง ชีวิตของท่านขณะนี้จะมีสิ่งใดอย่างไรไม่ใช่สิ่งสำคัญนัก เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นของภายนอก ท่านอาจหาได้ด้วยสติปัญญาและกำลังกายของท่าน สิ่งสำคัญที่ท่านต้องเป็นห่วงและสนใจให้มาก คือจุดหมายปลายทางของท่าน หลังจากท่านต้องใช้ชีวิตด้วยความยากลำบากในโลกนี้แล้ว ท่านอยากมีชีวิตที่เต็มไปด้วยความสุขกับพระเจ้าตลอดไปในแผ่นดินสวรรค์ หรือชีวิตที่ต้องทนทุกข์นินดร์ อยู่ที่การเลือกดำเนินชีวิตของท่านในปัจจุบันนี้

พระเจ้าได้ประทานอิสระเสรีแก่มนุษย์ในการเลือกดำเนินชีวิตของตน ท่านจะเลือกพระเจ้าหรือเลือกพญามารซาตาน ผลของการเลือกนั้นแตกต่างกัน ผู้ที่ดำเนินกับพระเจ้า ติดตามพระเจ้าตลอดเวลา ย่อมรับชีวิตนินดร์ ส่วนผู้ที่เลือกดำเนินกับพญามารก็ย่อมไปสู่จุดหมายปลายทางเช่นเดียวกับมาร คือการถูกลงโทษ เปรียบเสมือนรถไฟสองขบวน ขบวนหนึ่งไปเชียงใหม่ อีกขบวนหนึ่งไปหัวหิน ท่านต้องการไปที่ใด ท่านก็โดยสารขบวนที่ไปสู่จุดหมายปลายทางนั้น

ฉะนั้นการดำเนินกับพระเจ้าหรือการเดินทางร่วมกับพระเจ้า จึงหมายถึงการถวายเป็นชีวิตจิตใจ สติปัญญา และทุกอย่างในชีวิตให้อยู่ในการทรงนำของพระองค์ ปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระองค์ ดำเนินชีวิตตามแบบพระเยซูคริสต์ คือชีวิตที่บริสุทธิ์ เต็มไปด้วยความอดทน เสียสละ ถ่อมตัว และเชื่อฟังพระบิดาบนสวรรค์ ไม่ว่าจะสุข ทุกข์ หรือตกอยู่สภาพเช่นใด ก็มีพระเจ้าเป็นผู้นำเสมอ เป็นการง่ายที่จะกล่าวว่า “เราจะดำเนินกับพระเจ้า” แต่เมื่อปฏิบัติจริง ๆ แล้ว ก็ไม่เป็นที่ง่ายนัก เพราะนอกจากเราต้องระมัดระวังตัว คอยเชื่อฟังและปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระเจ้าแล้ว เรายังต้องเฝ้าระวังการทดลองและการล่อลวงต่าง ๆ ซึ่งเกิดจากมารด้วย ในบทนี้เราจะได้เรียนถึงปัจจัยสำคัญในการดำเนินกับพระเจ้า เพื่อเราจะได้ไปสู่จุดหมายปลายทางโดยปลอดภัย

1.2 ปัจจัยสำคัญที่สุด ในการดำเนินกับพระเจ้า คือการอาศัยพระเยซูคริสต์ ผู้ที่ยังมิได้กลับใจ บังเกิดใหม่ ย่อมไม่อาจดำเนินกับพระเจ้าได้ เพราะความบาปขัดขวางแยกมนุษย์ออกจากพระเจ้า โดยเหตุนี้พระองค์จึงต้องสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน เพื่อทำลายความบาปซึ่งเป็นสิ่งขัดขวางนั้นเสีย เมื่อเราเชื่อและต้อนรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด พระองค์ก็ทรงโปรดยกความบาปของเรา ทำให้เราสามารถติดต่อกับพระเจ้า และดำเนินชีวิตร่วมกับพระองค์ได้ สำหรับผู้ที่กลับใจใหม่แล้ว ยังต้องการพระองค์มากขึ้น เราได้กล่าวมาแล้ว การติดตามพระเจ้ามิใช่สิ่งที่ง่ายนัก แม้แต่อัครสาวกของพระเยซู ซึ่งพระองค์ทรงสอนโดยพระองค์เองก็ยังหนีจากพระองค์ไป ขณะที่พระองค์ตกอยู่ในสภาพของนักโทษ ฉะนั้นเราซึ่งอ่อนแอกว่าท่านเหล่านั้นในฝ่ายวิญญาณจิต จึงยังต้องการ การทรงนำ การชูกำลังจากพระองค์มากยิ่งขึ้นหลายเท่าตัว

ในชีวิตประจำวันของท่าน ไม่ว่าจะเป็นการเรียน การทำงาน การเดินทางและการพักผ่อนหย่อนใจ การสังคม จงให้พระเยซูคริสต์มีส่วนในกิจการเหล่านั้นทุกอย่าง เพื่อท่านจะได้รับสติปัญญาจากพระองค์ในการประกอบกิจเหล่านั้นให้บรรลุผลสำเร็จ และเพื่อพระองค์จะได้พิทักษ์รักษาท่าน ให้ปลอดภัยจากการทดลองของมาร แม้บางครั้งท่านอาจจะอ่อนแอและหลงระเหิดคิด พระเยซูคริสต์ก็ทรงยินดีให้อภัยแก่ท่าน หากท่านสารภาพความผิดกับพระองค์ ทั้งนี้ท่านอย่าเข้าใจผิดคิดว่า คริสเตียนกระทำผิดได้ พระเจ้าทรงต้องการให้คริสเตียนทุกคนมีชีวิตที่บริสุทธิ์ ปราศจากต่างพร้อยใด ๆ พระองค์ทรงเกลียดชังความบาปมากที่สุด ยอห์นจึงได้เตือนให้คริสเตียนระมัดระวังตัว เพื่อไม่ให้หลงระเหิดผิด แต่สำหรับผู้ที่ได้หลงระเหิดผิดไปแล้ว หากเขาสำนึกตัว กลับใจใหม่ ความรักของพระเยซูคริสต์ก็มีมากพอที่จะยกความผิดให้เขาได้

3-8 ประการที่สอง เราจะดำเนินกับพระเจ้าได้ตลอดไป โดยการประพฤติตามพระบัญชาของพระเจ้า ไม่ว่าจะเป็กฎข้อบังคับของโรงเรียน คำสั่งของครู หรือบิดามารดาหรือกฎหมายของบ้านเมืองต่างแนะนำแนวทางให้เราทราบ ว่า สิ่งใดที่เราพึงปฏิบัติ และสิ่งใดที่ควรละเว้น ผู้ที่ต้องการเป็นพลเมืองดี เป็นที่รักใคร่ชอบพอบของบิดามารดาและคนอื่น ย่อมปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ และคำสั่งเหล่านั้น

พระเจ้าทรงได้แนะนำแนวทางการดำเนินชีวิตคริสเตียนไว้ ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ เกี่ยวกับการประพฤติตน การปฏิบัติต่อพระเจ้า และต่อคนอื่น หากเราต้องการทราบพระบัญญัติของพระองค์ เพื่อจะสามารถดำเนินตามน้ำพระทัยของพระองค์ได้อย่างถูกต้องเราก็ต้องอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์เสมอ และอธิษฐานทูลขอสติปัญญาจากพระเจ้า ให้สามารถเข้าใจพระคำอันล้ำลึกของพระองค์ได้

การเข้าใจพระบัญญัติอย่างเดียวย่อมไม่เป็นการเพียงพอ ผู้ที่เป็นคริสเตียนที่แท้จริง ผู้ที่ดำเนินกับพระเจ้าอย่างแท้จริง ต้องปฏิบัติตามพระบัญญัติหรือคำสั่งของพระองค์ด้วย ผู้ใดที่บอกว่าตนเป็นคริสเตียน แต่มีชีวิตไม่ผิดแผกจากชาวโลกเลย ผู้นั้นเป็นคนพหูมสา ไม่มีใครบังเกิดใหม่จากพระเจ้าที่แท้จริง

ที่มีได้ดำเนินกับพระองค์ ความจริงข้อนี้ ทำให้เราทราบว่ามีใครเป็นคริสเตียนที่แท้จริง ที่มีได้ดำเนินกับพระองค์ ความจริงข้อนี้ทำให้เราทราบว่ามีใครเป็นคริสเตียนที่แท้จริง และผู้ใดเป็นคริสเตียนเพียงแต่ในนาม คริสเตียนที่แท้จริงคือผู้ที่เชื่อและปฏิบัติตามพระบัญชาของพระเจ้า ส่วนคริสเตียนปลอมคือผู้ที่ทราบคำสั่งของพระเจ้า แต่ไม่ปฏิบัติตาม

9-11 คนที่ดำเนินกับพระเจ้า เราสังเกตได้จากความรักของเขา ที่มีต่อพี่น้องในพระคริสต์ทุกคน เราไม่อาจดำเนินกับพระเจ้าได้ หากปราศจากความรัก เพราะพระเจ้าทรงเป็นความรัก เมื่อพระเจ้าทรงเป็นความรัก ชีวิตคริสเตียนจึงแยกออกจากความรักไม่ได้ที่ไหนมีคริสเตียน ที่นั่นก็ต้องมีความรักของพระเจ้า หากคนใดไม่มีความรักของพระเจ้า ยังเกลียดชังพี่น้องของตน ผู้นั้นก็ไม่ใช่คริสเตียนที่แท้จริง “คนนั้นยังอยู่ในความมืด” ส่วนผู้ที่รักพี่น้องของตน ไม่เพียงแต่แสดงว่า เป็นผู้ดำเนินกับพระเจ้าเท่านั้น พระองค์ยังทรงรักษาเขาไม่ให้สะดุดล้มลงในความบาป เพื่อว่าเขาจะได้ไม่กระดากอายต่อการฟ้องร้องของคนอื่นอีกด้วย พี่น้องในที่นี้ มิได้หมายถึงพี่น้องร่วมบิดามารดาเท่านั้น แต่หมายถึงคริสเตียนทุกคน (ดู มัทธิว 12:50)

12-17 ผู้ที่ต้องการดำเนินกับพระเจ้าต้องไม่รักโลกหรือสิ่งของในโลก สิ่งของฝ่ายโลกในที่นี้ หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่าง ที่ทำให้ความรักของเราต่อพระเจ้า ต้องเสื่อมคลายลง ไม่ว่าจะเป็นเกียรติยศ ชื่อเสียง เพื่อน ๆ การเรียน การหย่อนใจ ฯลฯ สิ่งใด ๆ ก็ตาม หากขัดแย้งความรักของเราที่มีต่อพระเจ้า ไป จัดว่าเป็นสิ่งของฝ่ายโลกทั้งสิ้น เงิน เพื่อนฝูง การเรียน ล้วนแต่เป็นสิ่งที่ดี แต่เราไม่ควรรักสิ่งเหล่านี้ มากกว่ารักพระเจ้า หากท่านรักสิ่งเหล่านั้น ท่านอาจจะลืมพระเจ้าได้ง่าย ๆ นักเรียนบางคนเป็นห่วงการเรียนมากเกินไปจนลืมอธิษฐาน ลืมไปโบสถ์ ลืมอ่านพระคัมภีร์ เขาก็ได้ชื่อว่าเป็นคนรักโลกมากกว่ารักพระเจ้า ไม่ดำเนินกับพระเจ้า ความจริงการยกพระเจ้าไว้เป็นอันดับสำคัญที่สุดในชีวิต การรักพระองค์มากที่สุด ไม่มีผลเสียหายต่อการเรียน และการงานเลย พระเจ้าทรงสอนให้ทุกคนรู้จักรักษาเวลา รู้จักคุณค่าของตัวเอง ขยันหมั่นเพียร รักผู้อื่น เรายังรักพระเจ้า ปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์มากเพียงใด เราก็ยังสามารถกระทำการเหล่านั้นสำเร็จได้มากขึ้นเท่านั้น

สิ่งใด ๆ ในโลกที่นำท่านไปสู่การกระทำบาป ทำลายความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้า คริสเตียนทุกคนพึงละเว้น อย่าแต่ต้องเกี่ยวข้องเป็นอันขาด เราควรจะพอใจในสภาพที่ยากลำบาก แต่ยังสามารถดำเนินชีวิตกับพระเจ้าตลอดไป มากกว่าที่ได้ทุกสิ่งทุกอย่างในโลก แต่ต้องเหินห่างจากพระองค์ จมอยู่ในความชั่วของโลก เพราะ “โลกนี้กับความใคร่ของโลกกำลังผ่านพ้นไป แต่ผู้ที่ประพฤติตามพระทัยของพระเจ้า ยังคงตั้งอยู่เป็นนิรันดร์”

องค์พระเยซูคริสต์คือผู้ใด

อาทิตย์ที่แล้วเราได้เรียนถึงการดำเนินกับพระเจ้า ทุกคนที่กลับใจ บังเกิดใหม่แล้วในพระเยซูคริสต์ ต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามพระวาทะของพระองค์ มอบกายถวายชีวิตแก่พระองค์ ให้พระองค์ทรงเป็นผู้นำในกิจการทุกอย่าง

ทางที่มนุษย์ทุกคนกำลังดำเนินชีวิตอยู่นั้น แบ่งเป็นสองทาง ทางหนึ่งเป็นทางนำสู่ชีวิตนิรันดร์ในแผ่นดินสวรรค์ มีพระเยซูคริสต์เป็นผู้นำ อีกทางหนึ่ง นำไปสู่ความทุกข์เป็นนิตย์ มีมารเป็นผู้นำ พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่า ทางที่นำไปสู่ความสุขนิรันดร์ในแผ่นดินสวรรค์ เป็นทางแคบ และมีคนเดินน้อย เพราะเป็นทางที่ต้องเดินด้วยความระมัดระวัง ตามแบบอย่างผู้นำคือพระเยซูคริสต์เจ้า แต่ทางที่นำไปสู่ความพินาศ มีคนเดินมากเพราะเป็นทางกว้าง ผู้ที่เดินในทางนั้น ไม่ต้องระมัดระวังว่า จะประพฤติดัวประการใดและผู้นำก็สนับสนุนให้คนที่ติดตามมัน ประพฤติตามอย่างมัน ก็คือดั่ง ชัดขึ้นคำสั่งของพระเจ้า กระทำทุกอย่างตามความปรารถนาของเนื้อหนัง

18-23 มารกำลังทำงานแข่งกับเวลาที่ยังเหลืออยู่อีกเล็กน้อยของมัน พยายามชักนำคนเป็นจำนวนมากให้ติดตามมันไปสู่ความพินาศ ไม่เพียงแต่หลอกลวงให้คนที่ยังไม่เชื่อดำเนินตามทางของมันเท่านั้น ยังหลอกลวงคนที่กำลังติดตามพระเยซูคริสต์ (ข้อที่ 26) ให้ทรยศต่อพระองค์โดยใช้กลยุทธ์เล่ห์เหลี่ยม และคำสอนที่ผิด ๆ หลอกลวงให้คริสเตียนหลงไป ผู้ที่รับหน้าที่หลอกลวงคริสเตียนทั้งหลาย ไม่ใช่คนที่ต่อต้านหรือข่มเหงรังแกคริสเตียน แต่เป็นคนซึ่งครั้งหนึ่งเคยเป็นคริสเตียน บัดนี้เชื่อฟังคำของมาร ให้มารอาศัยผู้เหล่านั้นเป็นเครื่องมือหลอกลวงคริสเตียนอื่น ๆ ให้หลงจากความจริงไป ยอห์นเรียกคนเหล่านี้ว่า “ผู้ทรยศต่อพระคริสต์” ในพระธรรมเปโตรกล่าวว่า ในวาระสุดท้ายคือวันใกล้การเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ จะมีผู้พยากรณ์เท็จหรือพวกทรยศต่อพระคริสต์เกิดขึ้น คอยหลอกลวงคริสเตียนเป็นจำนวนมากให้หลงผิดไป พระธรรมยอห์นกล่าวว่า บัดนี้ผู้ทรยศต่อพระคริสต์ได้เกิดมีขึ้นแล้ว และมีมากเสียด้วย เป็นสัญญาณเตือนให้คริสเตียนทราบถึงวาระสุดท้ายของโลก

ข้อ 19 ทำให้เรามองเห็นสภาพของคริสตจักรในยุคสุดท้ายของโลก ซึ่งหมายถึงคริสตจักรสมัยปัจจุบัน มีคริสตจักรจำนวนมากมาเกิดการแตกแยก แบ่งพรรคแบ่งพวกมารก็อาศัยร่างของผู้ทรยศต่อพระคริสต์เหล่านั้น ก่อให้คริสตจักรเกิดการวุ่นวาย แยกแยกความสามัคคี แล้วหาสมัครพรรคพวก ถอนตัวออกจากคริสตจักร ผู้ที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็ตกกระไดพลอยโจน ยอห์นกล่าวว่า การกระทำเช่นนี้เกิดจากผู้ทรยศต่อพระคริสต์เพราะเขาไม่ได้เป็นฝ่ายพระคริสต์ จึงต้องออกจากพระคริสต์ไป คริสเตียนทุกคนจึงต้องระวังตัวอย่าให้ผู้ทรยศพระคริสต์เหล่านั้นหลอกลวงไป

เพื่อที่จะป้องกันการหลอกลวงของผู้ทรยศต่อพระคริสต์ (ข้อ 22) เราจำเป็นต้องถามว่าผู้ทรยศต่อพระคริสต์เหล่านั้น คือใคร มีคำสอนอย่างไรบ้าง

ผู้ทรยศต่อพระคริสต์มิใช่เป็นคนชั่วร้าย ผู้ฝ่าฝืนกฎหมายหรือไว้ศีลธรรมดังที่บางคนคิด แท้จริงเขาเหล่านั้น ครั้งหนึ่งอาจเคยเป็นคริสเตียนที่แข็งแกร่งร้อนรน ติดตามพระเยซูคริสต์อย่างใกล้ชิดมาแล้ว เช่นยูดาอัครสาวกโอด แต่เนื่องจากเห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนตัวบางประการ จึงเปิดช่องให้มารเข้ามาครอบงำจิตใจ ยอมทรยศต่อพระคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของตน ละทิ้งความเชื่อในพระเยซูคริสต์ ไปเชื่อคำสอนของมาร ที่ผิดพลาดอย่างร้ายแรงที่สุด จึงทำให้เขาเป็นผู้ทรยศต่อพระคริสต์ คือ เขาปฏิเสธไม่ยอมรับว่าพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด ไม่เชื่อว่าพระเยซูบังเกิดในครรภ์ของหญิงสาวพรหมจารีสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน เพื่อไถ่บาปของมนุษย์ ผู้ที่มีความเชื่อเช่นนี้ ได้เกิดขึ้นแล้วในประเทศไทยของเรา และกำลังจะแพร่หลายมากขึ้นทุกขณะ ตามคำพยากรณ์ของพระเยซูคริสต์ และคำสอนของอัครสาวก หากท่านพบผู้หนึ่งผู้ใด นำความเชื่อเหล่านี้มาเผยแพร่ในสถานที่ของท่าน โปรดทราบด้วยว่า นั่นแหละคือผู้ทรยศต่อพระคริสต์ ผู้กล่าวคำมุสาบิดเบือนความจริงของพระเจ้า (ข้อ 23) “องค์พระเยซูคริสต์คือผู้ใด นี่เป็นปัญหาสำคัญที่สุด มีคนจำนวนไม่น้อยที่ติดตามพระเยซูมาเป็นเวลานานแล้ว แต่ยังไม่ทราบแน่ชัดว่าพระเยซูคริสต์คือผู้ใด เมื่อประสบการณ์ทดลอง และความทุกข์ลำบากต่าง ๆ ก็อ่อนแอหลุดลอยถูกมารหลอกลวงให้ละทิ้งพระเยซูคริสต์ไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในวาระสุดท้ายของโลกคริสเตียนจะต้องเผชิญกับผู้พยากรณ์เท็จ ผู้ทรยศต่อพระคริสต์ และการทดลองสารพัดอย่างคริสเตียนทุกคนต้องมีความเข้าใจในองค์พระเยซูคริสต์ดี พอที่จะไม่คล้อยตามคำสอนของผู้ทรยศต่อพระคริสต์เหล่านั้น องค์พระเยซูคริสต์คือผู้ใด?

1. พระเยซูคริสต์ เป็นพระบุตรของพระเจ้า ผู้ทรยศพระคริสต์สอนว่าพระเยซูเป็นเพียงพระศาสดาหรือครูผู้ใหญ่อิ่ง พระเยซูเป็นศาสดาพยากรณ์ ที่พระเจ้าทรงใช้ให้พูดแทนพระองค์ เขาไม่เชื่อว่าพระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้า เสด็จจากสวรรค์จุติในครรภ์ของหญิงสาวพรหมจารี จากข้อ 22,23 เราทราบว่า พระเยซูคริสต์เป็นพระบุตรของพระเจ้า ผู้ที่ปฏิเสธว่าพระเยซูเป็นพระบุตร ผู้นั้นเป็นผู้ทรยศต่อพระคริสต์

ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ มีข้อยืนยันอย่างชัดเจนหลายแห่ง เกี่ยวกับการที่พระเยซูคริสต์เป็นพระบุตรของพระเจ้า เช่น ขณะที่พระเยซูคริสต์ทรงบังเกิด เหล่าทูตสวรรค์ได้นำข่าวประเสริฐมาบอกแก่คนเลี้ยงแกะ ถึงการทรงบังเกิดของพระกุมาร คือพระบุตรของพระเจ้า เมื่อพระเยซูทรงรับศีลล้างบาป และทรงจำแลงพระกายบนภูเขา พระบุตรของพระเจ้า เมื่อพระเยซูทรงรับศีลล้างบาป และทรงจำแลงพระกายบนภูเขา พระเจ้าได้ตรัสว่า พระเยซูเป็นพระบุตรของพระองค์ ให้ทุกคนเชื่อฟังและปฏิบัติตามพระองค์ นอกจากนั้น อัครสาวกของพระองค์ พวกนายทหาร ประชาชนในสมัยนั้นแม้แต่ศัตรูของ

พระองค์และฟีโลโครก ต่างก็ยืนยันว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า (ดู มาระโก 9:7, ยอห์น 3:16,18, มัทธิว 26:63-65, ลูกา 1:26-35, มาระโก 15:39, ลูกา 4:41)

2. พระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้า มีตำแหน่ง สิทธิ ฤทธิ์อำนาจทุกอย่างเท่าเทียมกับพระบิดาเจ้า ข้อ 23 กล่าวว่า “คนใดที่ปฏิเสธพระบุตร คนนั้นก็ไม่มีพระบิดา คนใดที่รับพระบุตร คนนั้นก็มิมีพระบิดาด้วย” หมายความว่า พระบิดาและพระบุตรเป็นองค์เดียวกัน (เพื่อจะให้เข้าใจและมองเห็นได้เด่นชัดยิ่งขึ้น จงอ่าน ยอห์น 1:2, โคลโลสี 1:15-17, ฟิลิปปี 2:6)

3. พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอด มีฤทธิ์อำนาจยกความผิดบาปของมนุษย์ทุกคน นี่เป็นเหตุผลสำคัญประการหนึ่ง ที่เราต้องเชื่อและต้อนรับพระองค์ ผู้ทรยศต่อพระคริสต์สอนว่า พระเยซูไม่สามารถยกความผิดบาปให้มนุษย์ได้ พระบิดาหรือพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้น ที่มีอำนาจในการยกความผิดบาปที่เขาสอนเช่นนี้ เพราะเขาไม่ทราบพระเจ้าคือผู้ใดและองค์พระเยซูคริสต์คือผู้ใด อาวุธสำคัญที่จะใช้ในการต่อสู้และป้องกันตัวจากคำสอนผิด ๆ เหล่านี้ คือพระวาทะของพระเจ้า (จงอ่าน ข้อยืนยันเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ว่า มีสิทธิอำนาจยกความผิดบาปของมนุษย์ใน ทิตัส 2:13-14, มาระโก 2:7,10, โคลโลสี 3:13, 1 ยอห์น 1:9)

4. พระเยซูคริสต์ไม่เพียงแต่เป็นพระบุตร เป็นพระเจ้า และพระผู้ช่วยให้รอดเท่านั้น พระองค์ยังทรงเป็นพระผู้ช่วยของเราในยามยาก พระองค์ทรงคุ้มครองดูแลรักษาความทุกข์สุขของเราเสมอ เรามีเรื่องเดือดเนื้อร้อนใจประการใด เราสามารถทูลขอต่อพระองค์ได้ พระองค์ทรงยินดีรับฟังและตอบคำอธิษฐานของเราทุกเมื่อ (ดู โสเซยา 41:10, 63:8, ฟิลิปปี 4:6,7)

24-25 เมื่อท่านได้ทราบความจริงเหล่านี้แล้ว จงยึดมั่นในความเชื่อและพระสัญญาของพระเจ้า อย่าได้มีใจสงสัยในองค์พระเยซูคริสต์ เมื่อเผชิญกับผู้ทรยศต่อพระคริสต์อย่าไปฟังเขา เพราะเขาจะนำท่านไปสู่ความพินาศ ผู้ที่ท่านควรจะฟังคือ พระเจ้าและพระวาทะของพระองค์เท่านั้น ท่านอย่าเปลี่ยนความเชื่อที่ถูกตั้งนี้เป็นอย่างอื่น ตามคำสอนแปลก ๆ ของผู้ทรยศต่อพระคริสต์

เนื่องด้วยพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด และสามารถยกความผิดบาปของเราได้ ฉะนั้นจงมั่นใจในพระองค์ โดยเชื่อแน่ว่า เมื่อเราต้อนรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดส่วนตัวของเรา เราก็ได้รับความรอดแล้ว

ในเมื่อพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยในยามยาก ก็จงมีใจกล้า ความปีติยินดีในสภาพทุกอย่าง เพราะพระองค์ทรงสถิตกับเราเสมอ เพียงแต่เรามีความเชื่อมั่นในพระองค์เท่านั้น พระองค์ก็จะทรงนำเรา และช่วยเราให้ผ่านพ้นอุปสรรคตลอดจนความทุกข์ยากลำบากต่าง ๆ ทุกอย่าง

26-29 เนื่องจากพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ และเที่ยงธรรม ผู้ที่ยึดมั่นในความเชื่อ ดำเนินกับพระองค์ จึงต้องเป็นผู้บริสุทธิ์ ประกอบด้วยความเที่ยงธรรมด้วย ผู้ที่มีความประพฤติเช่นนี้ ได้ชื่อว่า เป็นผู้บังเกิดจากพระเจ้า และเป็นฝ่ายพระเจ้าอย่างแท้จริง

บุตรของพระเจ้า กับบุตรของมาร

ถ้าแบ่งมนุษย์ออกตามพระคริสตธรรมคัมภีร์แล้ว เราพอจะแบ่งได้เป็นสองพวก พวกหนึ่งเป็นบุตรของพระเจ้า อีกพวกหนึ่งเป็นบุตรของมาร บางคนอาจกล่าวว่า เขาจะไม่อยู่ในพวกใดพวกหนึ่ง ก็ไม่เป็นทั้งบุตรของพระเจ้าและบุตรของมาร แต่เป็นไปได้ ด้วยมนุษย์ทุกคนสืบเชื้อสายจากบรรพบุรุษที่เป็นคนบาป คืออาดัม มนุษย์ทุกคนจึงเป็นคนบาป (ดู โรม 5:12) หากผู้ใดยังไม่ได้รับการช่วยให้หลุดพ้นจากความบาป เขาไม่อาจจะปฏิเสธได้ว่า เขาเป็นทาสของความบาปหรือบุตรของมาร ประจวบเหมาะในสมัยก่อน เมื่อบรรพบุรุษเป็นทาส ลูกหลานที่สืบต่อมาก็ต้องเป็นทาสด้วย นอกจากจะมีผู้หนึ่งผู้ใดสละเงินไถ่เขาให้เป็นไท ขณะที่เขายังเป็นทาสอยู่ เขาจะบอกว่าเขามีไถ่เป็นทาสหรือเป็นไทไม่ได้ ถ้าไม่เป็นทาสก็เข็ญไท ถ้าไม่เป็นไทก็เข็ญทาส เช่นเดียวกัน หากท่านยังไม่เป็นบุตรของพระเจ้า ท่านก็เป็นบุตรของมาร แต่ถ้าไม่เป็นบุตรของมารก็เป็นบุตรของพระเจ้า

วันนี้เราจะเรียนถึงความแตกต่าง ระหว่างบุตรของพระเจ้ากับบุตรของมาร ท่านจงพิจารณาดูตัวเองว่า เป็นบุตรของพระเจ้าหรือบุตรของมาร

1 ดังได้กล่าวแล้วว่ามนุษย์ทุกคนเป็นคนบาป ตกอยู่ในอำนาจของมาร ไม่มีใครเลยแม้สักคนเดียว ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมจะเป็นบุตรของพระเจ้า เพราะพระเจ้าทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ ในพระองค์ไม่มีความบาปเลย แต่พระเจ้าทรงรักมนุษย์ทุกคน ไม่ยากให้ใครถูกพรากไปจากพระองค์ เพราะความบาปพระองค์จึงได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ลึนพระชนม์บนไม้กางเขน เพื่อทุกคนที่วางใจในพระองค์จะสามารถเข้ามาใกล้พระเจ้า มีความสัมพันธ์กับพระองค์อย่างสนิทสนม และได้รับชีวิตนิรันดร์จากพระองค์ พระเจ้าไม่เพียงแต่ช่วยให้มนุษย์พ้นจากการเป็นทาสของความบาปพระองค์ยังทรงถ่อมพระองค์ลงมา ต้อนรับมนุษย์ ซึ่งไม่มีความดีประการใดเลย ให้เป็นบุตรของพระองค์ ทำให้เราเห็นถึงความรักอันใหญ่ยิ่งของพระเจ้า ที่มีต่อเราทั้งหลาย

เมื่อท่านนึกถึงความรักของพระเจ้า ก็ควรจะนึกถึงตัวเองว่าท่านรักพระองค์มากเพียงใด พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้า ไม่มีความบาปใด ๆ แม้แต่น้อย พระองค์ยังทรงสละพระชนม์ของพระองค์เพื่อคนบาป ท่านสละสิ่งใดเพื่อพระองค์บ้าง

คำว่า “บุตร” กับ “ทาส” หรือ “คนใช้” ต่างกัน “บุตร” มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับบิดา บุตรย่อมมีความกล้าที่จะขอสิ่งใด หรือขอคำปรึกษาใด ๆ จากบิดา บุตรย่อมเป็นผู้รับมรดกจากบิดาในอนาคต และบุตรย่อมเป็นที่รัก เป็นที่หวังของบิดา ส่วน “ทาส” หรือ “คนใช้” ไม่อาจจะรับสิ่งเหล่านี้ ความสัมพันธ์ระหว่างทาสกับนาย ไม่ใกล้ชิดสนิทสนมเหมือนบุตรกับบิดา เมื่อพระเจ้าทรงช่วยให้

มนุษย์พ้นจากอำนาจของมารแล้วพระองค์ก็ทรงแต่งตั้งให้เราเป็น “บุตร” ของพระองค์ มิใช่เป็น “ทาส” ของพระองค์หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้า เป็นอย่างบุตรกับบิดา มิใช่ ทาสกับเจ้านาย เราจึงสามารถเข้าหาพระองค์ ทูลขอต่อพระองค์ด้วยใจกล้า ด้วยใจรักเยี่ยงบุตรต่อบิดา แต่มีคริสเตียนเป็นอันมากไม่เข้าใจพระสัญญาของพระเจ้าข้อนี้ เขาทำตนเหมือนทาสของเจ้านายคนหนึ่ง ปฏิบัติต่อพระเจ้าเหมือนดังคนใช้ที่รับจ้างมา เต็มไปด้วยความประหวั่นพรั่นพรึง ไม่มีความเชื่อและความกล้าพอที่จะรับพระพรจากพระองค์เลย

2.3 โดยทั่วไปถ้าเราเป็นบุตรของผู้ใด เราก็จะมีรูปร่าง ท่าทาง และเค้าหน้าเหมือนผู้นั้น ไม่มากก็น้อย ถ้าเราเป็นบุตรของพระองค์ เราก็จะเหมือนพระเจ้า ในที่นี้มีได้หมายความว่ารูปร่างหน้าตาของเราจะเหมือนพระเจ้า แต่หมายความว่าชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณจะเหมือนพระเจ้า มีอุปนิสัยเหมือนพระองค์ เป็นผู้บริสุทธิ์ เกลียดชังความบาป หากผู้ใดบอกว่าตนเป็นบุตรของพระเจ้า แต่ยังรักความบาป มีชีวิตอยู่ในการบาป คนนั้นก็หลอกลวงตัวเอง

นอกจากนั้นพระองค์ยังทรงเติมไปด้วยความรัก (ดู ยอห์น 3:16, โรม 5:8, 2 โครินธ์ 13:11) พระองค์ทรงมีความอดกลั้นพระทัยในทุกสิ่ง (ดู อพยพ 34:6, สดุดี 86:15) แม้มนุษย์ส่วนใหญ่จะต่อสู้พระองค์ ทรมานต่อพระองค์ ขัดขืนคำสั่งของพระองค์ พระองค์ก็มีได้ทรงโกรธเคืองเขาเลย เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงถูกตรึงบนไม้กางเขนโดยคนชั่ว แทนที่พระองค์จะโกรธ หรือสาปแช่งเขาเหล่านั้น พระองค์กลับสงสารเขาและอธิษฐานขอต่อพระบิดาว่า “โอพระบิดาเจ้าข้า ขอโปรดยกโทษเขา เพราะว่าเขาไม่รู้ว่าเขาทำอะไร” (ลูกา 23:34) คุณสมบัติอีกประการหนึ่งที่เรควรเอ่ยถึง คือ พระเจ้าทรงสัจย์ซื่อ (ดู เฉลยธรรมบัญญัติ 32:4, อีสายห์ 65:16, สดุดี 89:33) เมื่อพระองค์ทรงสัญญาต่อมนุษย์อย่างไรแล้วพระองค์ก็ทรงกระทำตามพระสัญญานั้นทุกประการ พระองค์ไม่เคยเปลี่ยนแปลง หรือทำให้มนุษย์ไม่อาจได้รับสิ่งที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ นั่น เราผู้เป็นบุตรของพระเจ้า เราเหมือนพระองค์ในสิ่งเหล่านี้หรือเปล่า ขณะนี้แม้เราจะมีชีวิตอยู่ในเนื้อหนังที่ผู้พองน้ำเปื่อย ชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณจิตของเราก็ต้องเหมือนพระองค์ เพราะเราเป็นบุตรของพระองค์ แต่เมื่อวันที่พระเยซูคริสต์เสด็จมา ร่างกายของเราจะรับการเปลี่ยนแปลงให้ประกอบด้วยสง่าราศีเหมือนพระองค์ทุกอย่าง

4-9 บุตรของพระเจ้า ไม่มีปกตินิสัยกระทำความบาป เมื่อเราต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระองค์ก็ทรงเปลี่ยนนิสัยเก่าของเรา ซึ่งเป็นนิสัยที่ชอบกระทำความบาป ให้เป็นนิสัยใหม่ ซึ่งไม่ชอบกระทำความบาป หรือเรียกตามพระคริสตธรรมคัมภีร์ว่า เป็นคนที่ได้รับการสร้างขึ้นใหม่ (ดู เอเฟซัส 4:22-24) หากเราไม่ได้รับการสร้างขึ้นใหม่โดยพระเยซูคริสต์ เรามืออาจจะตัดนิสัยที่ชอบกระทำความบาปของเราได้ เปรียบเสมือนหมู แม้ท่านจะเลี้ยงมันไว้ในที่สะอาด ชำระกายให้สะอาดอย่างสม่ำเสมอสักเพียงใดก็ตาม

มันก็คงเป็นหมูมินิสัยชอบสกปรกอยู่นั่นเอง เมื่อมันเห็นโคลนตมที่สกปรก มันก็วิ่งไปสู่โคลนตมอันสกปรกนั้น

เราเองไม่อาจจะใช้ความพยายามของเราเองให้เป็นคนดีได้ จนกว่าเราจะรับการสร้างขึ้นใหม่โดยพระเยซูคริสต์ โดยพระองค์ทรงเอานิสัยที่ชอบกระทำบาปของเราออกไปเสีย แล้วใส่นิสัยใหม่หรือชีวิตใหม่ ซึ่งเป็นชีวิตของพระองค์เข้าไปแทนที่ การที่เรามีชีวิตใหม่ มิได้หมายความว่า เราไม่กระทำบาปเลย คริสเตียนอาจจะกระทำบาปได้เช่นกัน แต่ที่กระทำนั้น มิได้เกิดจากปกตินิสัยของเขา เปรียบเหมือนแกะ ใช่ว่าแกะจะสามารถรักษาตัวให้สะอาดเสมอไป มันอาจจะพลั้งพลาดตกลงไปในโคลนตมและเประเปื้อนได้ แต่แกะต่างกับหมูที่ว่า แกะไม่มีนิสัยชอบโคลนตม เมื่อมันพลัดตกลงไปแล้ว มันจะรีบลุกขึ้นออกจากโคลนตม พยายามชำระตัวให้สะอาดตามเดิม ส่วนหมูไม่มีความรู้สึกเช่นนี้เลย มันกนอนแช่อยู่ในโคลนตมด้วยความสุข

บุตรของพระเจ้ามีชีวิตใหม่ เมื่อพลั้งพลาดกระทำบาปแม้แต่เล็กน้อย เขาจะรู้สึกตัวทันที รีบกลับใจใหม่ สารภาพผิดต่อพระเจ้า แล้วพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ก็จะชำระเขาให้ขาวสะอาดตามเดิม

10 ต่อไปเราจะพิจารณาถึงบุตรของมารว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร (ดูข้อ 8 ด้วย)

ก.บุตรของมารมีคุณลักษณะตรงกันข้ามกับบุตรของพระเจ้า เขามีปกตินิสัยชอบกระทำบาป เพราะเขาไม่ได้รับการสร้างขึ้นใหม่ โดยพระเยซูคริสต์ เมื่อกล่าวถึงความบาป ท่านก็ควรจะทราบถึงความบาปหมายถึงสิ่งใดบ้าง พระธรรมโรม 1:28-32 ได้กล่าวอย่างชัดเจนถึงลักษณะของความบาป (ให้นักเรียนอ่าน โรม 1:28-32 หรือครูอ่านให้นักเรียนฟังก็ได้) นอกจากความชั่วเหล่านี้แล้ว พระธรรมยากอบ 4:17 ยังกล่าวว่า “ผู้ใดที่รู้จักกระทำการดีและไม่ได้กระทำบาปก็มีแก่นนั้น”

ข.บุตรของมารมิได้ประพฤติตามความชอบธรรม มิได้ประพฤติตามคำสั่งของพระเจ้า เขาประพฤติตามแบบอย่างของคนบาปทั้งหลายซึ่งเป็นบุตรของมาร โดยการประพฤตินี้แหละเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เราทราบว่า ใครเป็นบุตรของมารและใครเป็นบุตรของพระเจ้า

ค.บุตรของมารไม่รักพี่น้องของตน ความรักในที่นี้หมายถึงความรักตามแบบอย่างของพระเยซู (ดู 1 โครินธ์ 13:4-7) เป็นความรักที่เกิดจากชีวิตของพระเยซูคริสต์ซึ่งอยู่ภายในจิตใจของคริสเตียนทุกคน บุตรของมารไม่มีพระเยซูคริสต์อยู่ภายใน เขาจึงไม่อาจมีความรักชนิดนี้ได้

หากผู้ใดดูถูกเหยียดหยาม หมิ่นประมาท เกลียดชังพี่น้องของตน เขาย่อมได้ชื่อว่าเป็นบุตรของมาร

11,12 โดยเหตุที่พระเจ้าทรงเป็นความรัก คุณสมบัติที่เด่นที่สุดประการหนึ่งของบุตรของพระองค์ จึงเป็นความรักเช่นกัน ขอห์นได้กล่าวกำชับอีกครั้งหนึ่งว่า “ให้เราทั้งหลายรักซึ่งกันและกัน...คนที่ไม่ได้

รักพี่น้องของตน คนนั้นไม่ได้บังเกิดมาจากพระเจ้า” หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า “ผู้ที่รักพี่น้องของตน ผู้นั้นก็ไม่ได้บังเกิดมาจากพระเจ้า”

ท่านคงพอจะทราบได้แล้วว่า ตนเป็นบุตรของใคร พระเยซูคริสต์ทรงรักทุกคนอยากให้ทุกคนเป็นบุตรของพระองค์ ำได้รับชีวิตนิรันดร์ในแผ่นดินสวรรค์ร่วมกับพระองค์ท่านสามารถเป็นบุตรของพระองค์ได้โดยเพียงแค่ยอมกลับใจใหม่ ต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด พระองค์ก็จะทรงโปรดเปลี่ยนแปลงท่านให้เป็นคนใหม่ มีนิสัยใหม่เหมาะสมที่จะเป็นบุตรของพระองค์อย่างแท้จริง

อย่าประหลาดใจ ถ้าโลกเกลียดชังท่าน

ในการประชุมอนุชนครั้งหนึ่ง ศาสนาจารย์ได้เทศนาเกี่ยวกับการกลับใจใหม่รับเชื่อพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด หลังจากการประชุมแล้ว ศาสนาจารย์คนนั้นได้สนทนากับอนุชนบางคน ที่ยังไม่ได้ตัดสินใจรับเชื่อพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดส่วนตัวของเขา อนุชนคนหนึ่งกล่าวว่า “ผมอยากจะเชื่อพระเยซูคริสต์ แต่คุณพ่อคุณแม่และญาติพี่น้องของผมเกลียดคริสเตียนมาก ผมจึงไม่กล้าเป็นคริสเตียน” อีกคนหนึ่งกล่าวว่า เขาอยากจะเป็นคริสเตียนเช่นกัน แต่กลัวเพื่อนบ้านจะหัวเราะเยาะ วันนี้เราจะศึกษาว่าเหตุใดคนเป็นจำนวนมากจึงเกลียดคริสเตียน ทั้ง ๆ ที่คริสเตียนมิได้นำความเสียหายมาสู่เขาเลย ตรงกันข้าม คริสเตียนได้ทำประโยชน์แก่สังคมไม่น้อย เช่น สร้างโรงพยาบาล ตั้งโรงเรียน จัดอบรมอนุชน และการทำงานกุศลอื่น ๆ อีกมากมาย

13 ยอห์น ได้บอกเราให้ทราบล่วงหน้าว่า การที่ชาวโลกเกลียดชังเรามีใช่เป็นของแปลกประหลาด ใด ด้วยคริสเตียนในสมัยก่อนก็ถูกชาวโลกรังเกียจเบียดเบียนเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์พระเยซูคริสต์เจ้าของเรา ก็ถูกศัตรูจับไปตรึงบนไม้กางเขน และคริสเตียนจำนวนล้าน ๆ ในประวัติศาสตร์ถูกข่มเหงรังแก ถูกจับไปทรมานและประหารชีวิต แต่พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงเดชานุภาพ พระคำของพระองค์เป็นความจริงและเป็นชีวิต แม้ชาวโลกจะเกลียดชังพระองค์ พยายามทำลายงานทุกอย่างของพระองค์ เผาผลาญทำลายพระคริสตธรรมคัมภีร์ ซึ่งเป็นพระคำรัสของพระเจ้า แต่หาสามารถทำลายความจริงของพระเจ้าไม่ “ความจริง” ย่อมดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ แทนที่พระนามของพระเยซูคริสต์จะถูกหลงลืมไป แทนที่พระคำรัสของพระเจ้าจะอันตรายไปจากโลก คนทั่วโลกกลับรู้จักพระองค์มากขึ้นทุกวัน พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้กลายเป็นหนังสือที่แพร่หลายมากที่สุดในโลกปัจจุบัน

เหตุใดโลกจึงเกลียดชังคริสเตียน คำว่า “โลก” ในที่นี้ หมายถึงคนที่ไม่ใช่คริสเตียนที่แท้จริง ในจำนวนผู้ที่เกลียดชังคริสเตียน และเป็นอุปสรรคต่อการตัดสินใจรับเชื่อพระเยซูคริสต์ และการรับใช้พระองค์ อาจจะเป็นบิดามารดา ญาติพี่น้องและเพื่อนของท่าน

บุคคลแรกที่ท่านควรพิจารณาคือ บิดามารดา มีคนเป็นจำนวนมากไม่น้อยที่ไม่กล้าตัดสินใจรับเชื่อพระเยซูคริสต์ เพราะเกรงกลัวบิดามารดา ทั้ง ๆ ที่บิดามารดาบางท่านมิได้คัดค้านห้ามปรามประการใด แต่ตัวเองกลัวว่า เมื่อเป็นคริสเตียนแล้ว จะทำให้บิดามารดาและญาติพี่น้องไม่พอใจ หากผู้ใดสำนึกถึงพระคุณและความรักของพระเยซูคริสต์และต้องการจะรับเชื่อพระเยซูจริง ๆ ก็ควรสลัดความกลัวเช่นนี้ออกจากจิตใจเสีย ในเมื่อบิดามารดามิได้ห้ามปราม ก็แสดงว่าท่านให้อิสระแก่เราในการเลือกพระผู้ผู้นำ

ในชีวิต ท่านควรจะขอบพระคุณพระเจ้าและรีบฉวยโอกาสนี้ ต้อนรับพระเยซูคริสต์ เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของท่าน อย่าให้พญามารหลอกลวงท่าน ทำให้ท่านตกใจกลัว

หากท่านไม่แน่ใจว่าบิดามารดาของท่านจะพอใจหรือไม่ ท่านจงแสดงเจตจำนงของท่านต่อบิดามารดา ในการตัดสินใจรับเอาพระเยซูคริสต์ จงมีความกล้าที่จะรับพระนามของพระองค์ต่อหน้าคนทั้งปวง พระเยซูคริสต์ตรัสว่า หากเราไม่กล้ารับพระนามของพระองค์ ต่อหน้าคนทั้งปวง พระองค์ก็จะไม่ทรงรับเราในแผ่นดินสวรรค์ด้วย (มัทธิว 10:32,33)

ความจริงเราทุกคนมีอิสระเสรีในการนับถือศาสนาตามกฎหมาย เราจะนับถือศาสนาอะไรก็ได้ หมายความว่าถ้าเราจะเป็นคริสเตียน เราก็มีสิทธิบริบูรณ์ในการเลือกโดยไม่มีผู้ใดอาจห้ามปรามเราได้ แต่เพื่อจะแสดงให้เห็นบิดามารดาทราบว่า คริสเตียนมีความรัก ความอ่อนสุภาพของพระเยซูคริสต์อยู่ในจิตใจ แม้เราจะมีสิทธิ์เต็มที่ในการเลือกนับถือศาสนา แต่เราก็ยินดีที่จะเรียนให้ท่านทราบถึงเจตจำนงของเรา ในฐานะผู้เป็นบุตรที่ดีของบิดามารดา โดยทั่ว ๆ ไป หากบิดามารดาไม่เคยห้ามปรามต่อต้านคริสเตียนมาก่อน ท่านก็จะไม่ขัดขวางการเป็นคริสเตียนของเรา และเราจะรู้สึกสบายใจที่ทราบความจริงเช่นนั้นทั้งยังเป็นการประกาศพระนามของพระเยซูคริสต์ แสดงถึงความเชื่อที่เรามีต่อพระองค์อย่างแท้จริง

สำหรับบิดามารดาที่ขัดขวางไม่ให้ท่านเป็นคริสเตียน เช่นบิดามารดาบางท่านถึงกับกล่าวว่า “หากเจ้าเป็นคริสเตียน ฉันก็จะไล่เจ้าออกจากบ้าน” ในกรณีเช่นนี้ ท่านต้องใช้ความกล้า ตัดสินใจเองระหว่างพระเยซูกับบิดามารดา พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “ผู้ใดที่รักบิดามารดา หรือรักบุตรชายหญิงยิ่งกว่ารักเรา ผู้นั้นก็ไม่สมกับเรา” (มัทธิว 10:37) ทั้งนี้มิได้หมายความว่าท่านอย่ารักบิดามารดา แต่หมายความว่า ต้องรักพระเยซูคริสต์เป็นที่หนึ่ง

อย่างไรก็ตามในกรณีเช่นนี้ ท่านอย่าคิดไปในแง่ที่ร้ายแรงเกินไปนัก กรณีบิดามารดาขัดขวาง อาจเนื่องจากการเข้าใจผิดของเขาก็ได้ ท่านอาจเข้าใจว่า เรื่องพระเยซูคริสต์เป็นศาสนาของคนต่างชาติ การเชื่อพระเยซูคริสต์ เป็นการผิดชอบขนบธรรมเนียมประเพณีของบรรพบุรุษ กล่าวคือเมื่อท่านเชื่อพระเยซูแล้ว จะเอาใจออกห่างจากบิดามารดา กลายเป็นคนอกตัญญูไม่รู้คุณเป็นต้น อนุชนมีหน้าที่ที่จะอธิบายให้บิดามารดาเข้าใจถึงสิ่งเหล่านี้ มิใช่ด้วยการเถียง แต่ด้วยใจถ่อม ใจอ่อนสุภาพ ประกอบด้วย ความพยายามและความอดทน พร้อมทั้งแสดงชีวิตใหม่ของท่าน ซึ่งได้รับจากพระเยซูคริสต์ให้บิดามารดาเห็นโดยการประพฤติ หากบิดามารดาเห็นความดีต่าง ๆ ที่ท่านได้รับจากพระเยซูคริสต์ แม้ตอนต้นอาจขัดขวาง แต่นานวันเข้า ด้วยการอธิษฐานของท่าน และการประพฤติของท่าน บิดามารดาจะต้องยินยอมเห็นชอบด้วยอย่างแน่นอน

ปัญหาอยู่ที่การตัดสินใจของท่านเดี๋ยวนี้ ท่านจะตัดสินใจต้อนรับพระเยซูคริสต์เพื่อวิญญาณจิตของท่านจะรับความรอด และเพื่อจะมีโอกาสช่วยวิญญาณของคนอื่นในครอบครัวให้รับความรอดด้วย หรือว่าท่านจะยอมฟังคำขู่ของมาร ปลอ่ยให้ความกลัวชนะจิตใจ ในที่สุดท่านและทุกคนในครอบครัวต้องพากันพินาศ

เมื่อท่านไม่มีปัญหาเกี่ยวกับบิดามารดาแล้ว เพื่อนและคนอื่น ๆ ก็ไม่น่าจะเป็นปัญหาอะไรสำหรับท่าน การที่เพื่อนและชาวโลกรังเกียจท่าน มีเหตุหลายประการด้วยกันนอกจากความเข้าใจผิด ความมืดกับความสว่างเข้ากันไม่ได้ เนื่องจากคริสเตียนปฏิเสธความคิด และการกระทำหลายอย่างของชาวโลก ชาวโลกจึงไม่พอใจกับคริสเตียน เนื่องจากมารเป็นศัตรูของพระเจ้า มารไม่อยากจะให้ผู้หนึ่งผู้ใดเป็นบุตรของพระองค์ จึงใส่ความเกลียดชังนี้ลงในจิตใจของชาวโลก ทำให้ชาวโลกเกลียดชังคริสเตียนอย่างไรเหตุผล

ในเมื่อชาวโลกเกลียดชังท่าน ท่านควรจะปฏิบัติต่อชาวโลกอย่างไร พระธรรมโรมบทที่ 12 กล่าวว่า ให้เรากระทำดีต่อคนทั้งปวงที่รักเรา และผู้ที่เกลียดชังเรา (ดูโรม 12:14-21)

14-18 ในบทนี้มีสองประการด้วยกัน ที่ทำให้ท่านทราบว่า ท่านพ้นจากความตายเข้าถึงชีวิตแล้ว คือ

หนึ่ง โลกเกลียดชังท่านมิใช่เกลียดชังท่าน เพราะท่านเป็นคนชั่ว แต่ในฐานะที่ท่านอยู่ฝ่ายพระเจ้า ท่านควรจะดีใจหากสังคมชั่วเกลียดชังท่าน ไม่ต้อนรับท่าน เข้าร่วมสัมพันธไมตรีกับเขา เพราะชีวิตของท่านได้แสดงให้เห็นประจักษ์แล้วว่า ท่านแตกต่างกับเขาเหล่านั้น

สอง เพราะท่านรักพี่น้องของท่าน หากผู้ใดรักพี่น้อง (พี่น้องทุกคนในพระคริสต์) อย่างแท้จริง เขาก็ได้ออกจากความตายเข้าถึงชีวิต แต่หากผู้ใดเกลียดชังพี่น้องของเขา เขาก็ไม่แตกต่างอะไรกับชาวโลก ที่ยังไม่ได้กลับใจบังเกิดใหม่ พระเจ้าทรงวางโทษคนที่เกลียดชังพี่น้องเท่ากับผู้ที่ฆ่าคน ทำให้เราเห็นความสำคัญของความรัก ซึ่งเราควรมีต่อพี่น้องในพระคริสต์ทุกคน ขณะที่ชาวโลกพากันเกลียดชังคริสเตียน คริสเตียนก็ควรรักซึ่งกันและกันให้มากที่สุด

พระเจ้าได้ทรงวางแบบอย่างเกี่ยวกับความรัก ให้เราปฏิบัติตาม โดยที่พระเยซูคริสต์ได้ทรงสละพระชนม์ชีพของพระองค์ เพื่อชาวโลกทุกคน นี่แหละคือความรักที่แท้จริงเป็นความรักที่ไม่เห็นแก่ตัว เป็นความรักที่เสียสละทุกอย่างเพื่อคนอื่น ขอให้นักล่าวว่าอย่าให้เรารักเพียงแต่ด้วยถ้อยคำและลิ้นเท่านั้น แต่ให้เรารักด้วยการประพฤติ ด้วยความจริง (อ่านข้อ 16-18 อีกครั้ง)

ถ้าชาวโลกเกลียดชังท่าน ท่านไม่ต้องกลัว เพราะท่านจะได้บำเหน็จจากพระเจ้า (ดู ลูกา 6:22,23) แต่จงตกใจกลัวให้มาก หากท่านเกลียดชังพี่น้องในพระคริสต์ของท่านเพราะท่านได้ชื่อว่าเป็นฆาตกร

19-24 ผู้ที่รักพี่น้องด้วยใจจริง ด้วยความรักของพระเยซูคริสต์ นอกจากเป็นการแสดงว่า เขาได้ออกจากความตายเข้าถึงชีวิตแล้ว ยังเกิดผลแก่เขาอีกหลายประการ

1. เขามีความกล้าที่จะพบพระเจ้าทุกโอกาส ไม่หวาดหวั่นต่อความตาย และการพิพากษา เพราะความรักของเขาที่แสดงต่อพี่น้องในพระคริสต์ทุกคน เป็นสิ่งที่ยืนยันชีวิตใหม่ของเขาแล้ว

2. พระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานของเขา เพราะเขาได้ปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้าคือ “เจ้าจงรักซึ่งกันและกัน” (ยอห์น 13:34)

3. พระเจ้าทรงสถิตอยู่กับเขา (ข้อ 24) ไม่มีสิ่งใดที่ประเสริฐกว่าการมีพระเจ้าสถิตอยู่ด้วย แม้คนทั้งปวงจะเกลียดชังเรา แม้จะไม่มีทรัพย์สินในโลกนี้เลย แต่หากมีพระเจ้าสถิตอยู่ด้วย เราก็มีความรักที่บริบูรณ์และจะได้ทุกอย่าง เพราะพระเจ้าทรงเป็นความรัก และพระองค์ทรงเป็นบ่อเกิดของสรรพสิ่ง

จงตัดสินใจต้อนรับพระเยซูเข้ามาในจิตใจของท่านวันนี้ แล้วตั้งมั่นคงในความเชื่อและความรักของพระเจ้า นี่แหละเป็นพระบัญญัติของพระองค์ คือว่าให้เราทั้งหลายเชื่อในพระนามของพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระองค์ และให้รักซึ่งกันและกัน ตามที่พระองค์ตรัสสั่งไว้แล้ว

อย่าเชื่อวิญญาณทั้งปวง

บทเรียนอาทิตย์ที่แล้ว เราได้เรียนถึงการหลุดพ้นจากความตายเข้าถึงชีวิต ผู้ใดที่ออกจากความตายเข้าถึงชีวิตแล้วก็รักพี่น้องในพระคริสต์อย่างแท้จริง ด้วยความรักของพระเจ้า พระเจ้าทรงฟังและทรงตอบคำอธิษฐานของเขา และพระองค์ทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่เขา เป็นเครื่องหมายแสดงว่าพระเจ้าสถิตอยู่กับเขา

1 ท่านอาจจะแปลกใจที่ได้อ่านพบข้อความที่ว่า “อย่าเชื่อวิญญาณทั้งปวง” แทนที่จะกล่าวว่า “อย่าเชื่อคนทั้งปวง” ข้อความนี้ทำให้เราเห็นถึงอิทธิพลของ “วิญญาณทั้งปวง” ที่มีต่อชีวิตของเรา การที่เราคิดพูด กระทำทุกอย่าง มิใช่เกิดจากเราแต่ฝ่ายเดียว แต่อาจเกิดจาก “วิญญาณ” ซึ่งมีอำนาจเหนือเรา คำว่า “เรา” ในที่นี้หมายถึงร่างกายและวิญญาณจิตของเราเอง สภาพการเป็นคนแท้จริงของเราคือวิญญาณจิตร่างกายเป็นเพียงที่อยู่อาศัย หรือเป็นเครื่องมือที่วิญญาณจิตใช้ให้กระทำในสิ่งที่ตนต้องการ หรือพูดง่าย ๆ ว่าวิญญาณจิตของเราเป็นคนสั่งงาน ร่างกายของท่านเป็นผู้รับส่งและปฏิบัติตาม “วิญญาณทั้งปวง” ที่กล่าวมาแล้วมีอำนาจเหนือวิญญาณจิตของท่าน จึงเป็นผู้ออกคำสั่งและควบคุมวิญญาณจิตของท่านอีกต่อหนึ่ง โดยเหตุนี้ บางครั้งเราเกิดสู้รบกันในจิตใจ ระหว่างวิญญาณจิตของท่านกับวิญญาณอีกชนิดหนึ่งซึ่งอยู่ภายใน เช่นบางครั้งท่านตั้งใจจะไปโบสถ์บังเอิญฝนตก ท่านก็เกิดลังเลใจขึ้นมาทันที ใจหนึ่งว่าควรไป แต่อีกใจหนึ่งกล่าวว่า “อย่าไปเลย” สิ่งที่สู้รบกันอยู่ในจิตใจของท่านคือวิญญาณดังกล่าว

เมื่อเราพูดว่า “วิญญาณทั้งปวง” ย่อมหมายความว่าวิญญาณมากกว่าชนิดเดียว นอกเหนือจากวิญญาณจิตของเรา แต่วิญญาณที่สำคัญที่สุดซึ่งเราจะต้องเข้าใจและรู้จักให้ดีมีสองชนิด ดังปรากฏในข้อ 6 คือวิญญาณแห่งความจริง และวิญญาณแห่งความเท็จ

วิญญาณแห่งความจริง เป็นวิญญาณที่พระเจ้าประทานให้แก่คริสเตียนทุกคน ซึ่งเราเรียกว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า “วิญญาณแห่งความจริง” ก็เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้สอนให้คริสเตียนทราบถึงความจริงเกี่ยวกับพระเจ้า ส่วนวิญญาณแห่งความเท็จเป็นวิญญาณของพญามารซาตาน พระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวว่า มารเป็นบิดาแห่งการมุสา (ดู ยอห์น 8:44) มันบิดเบือนความจริงของพระเจ้า มันโกหกหลอกลวงคนอื่นให้หลงจากพระเจ้า เมื่อมันอยู่ในจิตใจของผู้ใด ผู้นั้นก็กลายเป็นเครื่องมือของมัน ในการโกหกหลอกลวงนำผู้อื่นไปสู่ความพินาศ

วิญญาณเท็จซึ่งมีอยู่ในจิตใจของคนที่ยังไม่กลับใจบังเกิดใหม่ ยังไม่เป็นอันตรายต่อคริสเตียนเท่าใดนัก เพราะเมื่อเราทราบว่าเรามีได้เป็นคริสเตียน เราย่อมไม่ฟังคำพูดใด ๆ ของเขาที่ไม่เป็นความจริงเกี่ยวกับพระเจ้า แต่วิญญาณเท็จที่อยู่ในจิตใจของคนที่เป็นคริสเตียนเพียงในนาม คือคนที่มิเชื่อว่า

เป็นคริสเตียน แต่มิได้กลับใจบังเกิดใหม่อย่างแท้จริง เป็นอันตรายต่อคริสเตียนมาก พญามารก็ใช้เขา เป็นเครื่องมือสั่งสอนคริสเตียนไปในทางที่ผิด พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้ตั้งชื่อเขาเหล่านั้นว่า “ผู้พยากรณ์เท็จ” “ผู้ทรยศต่อพระคริสต์” พระเยซูคริสต์ทรงเตือนให้เราระวังคนเหล่านี้ว่า “ท่านทั้งหลาย จงระวังผู้พยากรณ์เท็จที่มาหาท่าน นุ่งห่มถุงแกะ แต่ภายในเขาร้ายกาจคูดุสนั้ป” (มัทธิว 7:15)

เนื่องจากในวาระสุดท้ายจะมีผู้พยากรณ์เท็จเกิดขึ้นมากมาย และบัดนี้ก็ถึงวาระนั้นแล้ว คริสเตียนทุกคนจึงต้องระวังในคำสอนต่าง ๆ ที่แปลก และที่ไม่คุ้นเคย อย่าเชื่อคำสอนของผู้หนึ่งผู้ใดจนกว่า จะทราบแน่ชัดว่า คำสอนนั้นมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ มิได้มาจากวิญญาณเท็จ หรือพญามาร ซึ่งสิงอยู่ในจิตใจของผู้นั้น

เราทราบได้อย่างไรว่า ผู้ใดพูดตามพระวิญญาณบริสุทธิ์ และผู้ใดพูดตามมาร

ประการแรก ผู้ที่พูดตามพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะต้องมิใช่พระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ด้วย เราสังเกตได้จากผลของเขา “ผลของพระวิญญาณนั้นคือ ความรัก ความยินดี สันติสุข ความอดกลั้น ใจกว้าง ความปรานี ความดี ความสัตย์ซื่อ ความอ่อนสุภาพ การรู้จักบังคับตน” (กาลาเทีย 5:22) ถ้าเขามีคุณสมบัติเหล่านี้ก็แสดงว่า เขามีพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ด้วย (ดู มัทธิว 7:16-21)

นอกจากสังเกตได้จากผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว คนที่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์จะชอบอธิษฐาน อ่านพระคัมภีร์ ไปโบสถ์ ชอบฟังพระคำของพระเจ้า เมื่อกระทำผิดจะสำนึกตัวทันที และจะสารภาพผิดต่อพระเจ้าด้วยความเสียใจ

ประการที่สอง ผู้ที่พูดตามพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะพูดแต่ความจริงตามคำสอนในพระคริสตธรรมคัมภีร์ เขาสอนและกระทำทุกอย่างเพื่อพระเจ้า และถวายเกียรติยศแก่พระทั้งสิ้น

2 ประการที่สาม ผู้สอนตามพระวิญญาณบริสุทธิ์ เชื่อว่าพระเยซูคริสต์เป็นพระบุตรของพระเจ้า ได้เสด็จมารับชาติเป็นมนุษย์ แล้วสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน เพื่อไถ่บาปของมนุษย์ วันที่สามพระองค์ทรงคืนพระชนม์ บัดนี้พระองค์ประทับในสง่าราศีบนสวรรค์ และจะเสด็จมาพิพากษาโลกในเร็ววัน

3 ส่วนผู้ที่สอนตามวิญญาณเท็จหรือพญามาร ไม่มีผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ดังกล่าวข้างต้น เขายกย่องตัวเองแทนที่จะถวายเกียรติยศแก่พระเจ้า เขาไม่เชื่อคำสอนหลายอย่างในพระคริสตธรรมคัมภีร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เขาไม่เชื่อว่าพระเยซูคริสต์เสด็จมารับสภาพเป็นมนุษย์ เพื่อช่วยคนบาปให้คืนดีกับพระเจ้า ทั้งที่พระคริสตธรรมคัมภีร์หลายแห่งได้บันทึกอย่างชัดเจน ถึงความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ (1 ทิโมธี 2:5, ยอห์น 1:14, กิจการ 13:23, กาลาเทีย 4:4, ฟิลิปปี 2:5-8 เป็นต้น) ผู้ที่ไม่เชื่อความจริงเช่นนี้ เป็นผลเนื่องจากวิญญาณที่ทรยศต่อพระคริสต์ ซึ่งอยู่ภายในเขา ยอห์นได้เน้นถึงคนเหล่านี้อีกครั้งหนึ่งในท้ายข้อ 3 ว่า “ซึ่งท่านทั้งหลายได้ยินว่าจะมา (คือผู้ทรยศต่อพระคริสต์) และบัดนี้อยู่ในโลกแล้ว”

เหตุผลสำคัญที่สุดประการแรก ที่พระเยซูคริสต์ต้องเสด็จมารับสภาพเป็นมนุษย์ก็เพื่อสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน ใถ่ความผิดบาปของมนุษย์ ฮีบรู 9:22 กล่าวว่า “และตามพระบัญญัตินั้น ข้าพเจ้าเกือบจะพูดได้ว่า ทุกสิ่งถูกชำระด้วยโลหิต และถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้ว ก็จะไม่มีการยกบาป” แต่ในสภาพเป็นพระเจ้าของพระเยซูคริสต์พระองค์ถูกตรึงบนไม้กางเขนและหลังพระโลหิต เพื่อชำระล้างความผิดบาปของมนุษย์ไม่ได้ พระองค์จึงต้องเสด็จมารับสภาพเป็นมนุษย์ มีเนื้อหนังมังสาและความรู้สึกเช่นเดียวกับมนุษย์ทั้งหลาย แล้วยอมถูกตรึงบนไม้กางเขน รับความทุกข์ทรมานทุกอย่าง เพื่อโครงการแห่งความรอดสำหรับมนุษย์จะได้สำเร็จบริบูรณ์

เหตุผลประการที่สอง ที่พระเยซูคริสต์เสด็จมารับสภาพเป็นมนุษย์ก็เพื่อจะสอนให้มนุษย์รู้จักพระเจ้าดียิ่งขึ้น พระองค์ได้ทรงสำแดงความรัก ความเมตตา ความอ่อนสุภาพ ความอดทน ความบริสุทธิ์ ฤทธิอำนาจ และพระลักษณะอื่น ๆ ของพระเจ้า ให้มนุษย์เห็นจากชีวิตของพระองค์

ประการสุดท้าย พระองค์ทรงต้องรับความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ และมีสภาพที่แท้จริงของมนุษย์ เพื่อจะสามารถช่วยเหลือมนุษย์ได้ทุกอย่าง ตามความต้องการของมนุษย์ เนื่องจากพระองค์เคยยากจน ลำบาก เคยรับความทุกข์ทรมาน เคยหิวกระหาย เหน็ดเหนื่อย เคยเผชิญกับศัตรู เคยเกี่ยวพันกับคนที่มีฐานะตำแหน่งสูงที่สุด ลงไปถึงคนที่ยากจน ต่ำต้อยที่สุด พระองค์ทรงสามารถเข้าใจมนุษย์ เห็นอกเห็นใจมนุษย์และทราบถึงความต้องการทุกอย่างของมนุษย์ ฉะนั้น ท่านจึงไม่ต้องกลัวว่า พระเยซูคริสต์จะไม่เข้าใจท่าน หากท่านมีความทุกข์ยากลำบากใด ๆ จงทูลขอต่อพระองค์ ด้วยความเชื่อ พระองค์จะทรงช่วยท่าน (1 เปโตร 5:7)

4-6 ท่านอาจจะนึกว่า คงมีน้อยคนนัก ที่เชื่อคำสอนของผู้พยากรณ์เท็จหรือผู้ทรยศต่อพระคริสต์ แต่พระเยซูคริสต์ตรัสว่า จะมีคนเป็นอันมากหลงผิดไป (คู่มือ 24:5) และขอให้นักกล่าวในข้อ 5 ว่า โลกก็เชื่อฟังเขา ในวาระสุดท้ายใกล้การเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ คนจำนวนมากรวมทั้งคริสเตียนด้วย จะไม่ยอมฟังพระคำที่แท้จริงของพระเจ้าไม่ยอมฟังเรื่องความบาป เรื่องการพิพากษา การหลังพระโลหิตของพระเยซู และคำสอนต่าง ๆ ในพระคัมภีร์ แต่กลับไปฟังเรื่องที่ชวนให้สนุกสนาน ครื้นเครง เรื่องของฝ่ายโลกคำเทศนาที่มีแต่วิชาการปรัชญา ความรู้ฝ่ายโลก ดังจะสังเกตได้จากคริสตจักรปัจจุบัน นักเทศน์หลายท่าน ไม่กล้าพูดถึงเรื่องความบาป เพราะกลัวจะเป็นที่ขี้ใจของสมาชิกบางคนซึ่งมีอิทธิพลในคริสตจักรนั้น “เขาเหล่านั้นเป็นฝ่ายโลก เหตุฉะนั้นจึงพูดตามโลก และโลกก็เชื่อฟังเขา เราทั้งหลายเป็นฝ่ายพระเจ้า และผู้ที่รู้จักพระเจื่อก็ฟังเรา ผู้ที่ไม่รู้จักพระเจื่อก็ไม่ได้ฟังเรา”

วิธีที่จะเอาชนะวิญญาณเท็จเหล่านั้น มีวิธีเดียวคือ อาศัยพระเจ้า (ข้อ 4) หากเรามีพระเจ้าสถิตอยู่ในเรา เราก็สามารถชนะวิญญาณเท็จเหล่านี้ได้ เพราะพระเจ้าผู้ซึ่งสถิตอยู่ในเรา ทรงใหญ่ยิ่งกว่าวิญญาณเท็จซึ่งอยู่ในเขาเหล่านั้น อวรุทที่ได้ผลที่สุดในการปราบปรามวิญญาณเท็จเหล่านี้ ได้แก่พระคำของพระ

เจ้า เหมือนคั้งที่พระเยซูคริสต์ใช้ปราบปรามมาร เมื่อถูกมารทดลอง คริสเตียนทุกคนจึงต้องหมั่นอ่าน
พระคำของพระเจ้าเสมอ และจดจำไว้ให้ขึ้นใจ เพื่อช่วยให้วิญญาณจิตของเราเจริญก้าวหน้า และเพื่อเรา
จะไม่หลงผิด และเพื่อจะสามารถใช้เป็นอาวุธสำหรับต่อสู้กับวิญญาณเท็จ ยิ่งกว่าอะไรทั้งหมดจง
ใกล้ชิดสนิทสนมกับพระเจ้าเสมอ ด้วยการอธิษฐาน

พระเจ้าทรงเป็นความรัก

บทเรียนที่หนึ่งซึ่งท่านได้เรียนมาแล้ว สอนว่าพระเจ้าเป็นความสว่าง หมายถึงความบริสุทธิ์ของพระเจ้า ผู้ที่อยู่ในพระเจ้านี้คือผู้ที่ออกจากความมืดเข้าสู่ความสว่าง หมายถึงคนที่กลับใจบังเกิดใหม่ก็ออกจากความบาป มาดำเนินชีวิตบริสุทธิ์ในพระเจ้า วันนี้เราจะเรียนถึงพระลักษณะอีกอย่างหนึ่งของพระเจ้าคือ “พระเจ้าทรงเป็นความรัก”

7,8 ผู้ที่กลับใจอย่างแท้จริงในพระเยซูคริสต์ จะต้องมีความรักของพระคริสต์อยู่ในจิตใจของเขาเสมอ ความรักเป็นสิ่งสำคัญมาก เราอาจกล่าวได้ว่า ผู้ใดไม่มีความรัก คือไม่รักพี่น้องในพระคริสต์ ผู้นั้นไม่มีพระเยซูคริสต์อยู่ในจิตใจของเขา เพราะพระเจ้าทรงเป็นความรัก “*ผู้ที่ไม่รักก็ไม่รู้จักพระเจ้า*”

หากท่านสนใจค้นคว้าพระคริสตธรรมคัมภีร์ ท่านจะทราบถึงความสำคัญของความรัก ที่พระเจ้าทรงต้องการให้คริสเตียนเข้าใจ ดังเช่น (1) พระคริสตธรรมคัมภีร์ทั้งเล่มพูดถึงความรักของพระเจ้า พระคัมภีร์เดิมกล่าวถึงความรักของพระบิดา พระคริสตธรรมใหม่กล่าวถึงความรักของพระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ (2) บัญญัติข้อแรกของพระบัญญัติสิบประการ กล่าวถึงความรัก คือ “อย่าได้มีพระเจ้าอื่นต่อหน้าเราเลย” (เฉลยธรรมบัญญัติ 5:7) หมายความว่า ให้เรารักพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น (3) ก็นิสึกท้ายก่อนที่พระเยซูคริสต์จะถูกทรยศ พระองค์ทรงประทานบัญญัติใหม่ แก่คริสเตียนทุกคนคือ “จงรักซึ่งกันและกัน” (ยอห์น 13:34) (4) ความรักเป็นของประทานใหญ่ยิ่งที่สุดในระหว่างของประทานทั้งปวง ซึ่งพระเจ้าประทานให้แก่มนุษย์ (ดู 1:กาลาเทีย บทที่ 13) (5) ผลแรกของพระวิญญาณบริสุทธิ์ คือความรัก (กาลาเทีย 5:22)

ถ้าท่านใช้ดินสอดแดง ชีดเส้นใต้คำว่ารักหรือข้อความเกี่ยวกับความรักในพระคริสตธรรมคัมภีร์ ตั้งแต่เยเนซิส (ปฐมกาล) ถึงวิวรณ์ ท่านจะพบว่า พระคัมภีร์ทั้งเล่มเต็มไปด้วยสีแดง เราสามารถกล่าวได้ว่า พระคำของพระเจ้าเป็นพระวาทะแห่งความรัก”

9,10 พระเจ้ามิได้ทรงรักมนุษย์เพียงแต่พระคำรัสของพระองค์ ดังเช่นมนุษย์ทั้งหลายที่รักเพียงแต่ปาก แต่พระองค์ได้ทรงสำแดงความรักของพระองค์ ออกมาจากการกระทำของพระองค์ โดยทรงสละพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ คือพระเยซูคริสต์แก่ชาวโลก เพื่อให้เป็นเครื่องบูชาไถ่บาปมนุษย์ ช่วยให้มีมนุษย์คืนดีกับพระเจ้า สามารถเข้าใกล้ชิดสนิทกับพระองค์ดังเดิม

การรักคนที่น่ารัก คนที่ควรจะรัก มิได้เป็นของแปลกอะไร มนุษย์ทุกคนก็สามารถมีความรักเช่นนี้ได้ แต่ความรักของพระเจ้าต่างกับมนุษย์ที่ว่า พระองค์ทรงรักมนุษย์ซึ่งเต็มไปด้วยความบาปมนุษย์ซึ่งไม่มีอะไรดีพิเศษ สมควรแก่ความรักของพระองค์เลย มนุษย์ซึ่งพยายามต่อสู้พระองค์ หมิ่น

ประมาทพระองค์ คือดึงขั้วขึ้นคำสั่งของพระองค์ ไม่เพียงแต่พระองค์ทรงรัก พระเยซูคริสต์ยังทรงพลีชีวิตเพื่อคนบาป โดยประการเดียวกันนี้แหละทำให้เราทราบถึงความรักของพระเจ้า (ดู โรม 5:6-8)

อีกประการหนึ่งที่ความรักของพระเจ้าทรงใหญ่ยิ่ง คือ “พระเจ้าทรงรักเราก่อน” ขณะที่เรายังเป็นคนบาป ยังไม่รู้จักพระองค์ บางท่านอาจเข้าใจว่าพระเจ้าเริ่มรักเรา เมื่อเรากลับใจใหม่เชื่อพระองค์ ดำเนินตามน้ำพระทัยของพระองค์ และเมื่อเรากระทำผิด ท้อถอย อ่อนแอ พระเจ้าก็ไม่ทรงรักเรามาก มิใช่เช่นนั้น พระองค์ทรงรักเราตลอดเวลา ความรักของพระองค์ไม่เปลี่ยนแปลง แม้ท่านจะหลงลืมพระเจ้า เห็นห่างจากพระองค์ พระองค์จะไม่ลืมท่าน พระองค์ยังทรงรักท่าน เป็นห่วงท่าน อยากให้ท่านเข้าใกล้พระองค์ เพื่อจะได้รับสันติสุขจากพระองค์

11-21 เมื่อพระองค์ทรงรักเรามากเช่นนี้ เราจะตอบแทนพระคุณความรักของพระองค์อย่างไรบ้าง เราไม่อาจตอบแทนพระคุณของพระเจ้าได้ เพราะพระคุณของพระองค์ใหญ่ยิ่งเกินกว่าที่เราจะตอบแทนได้ และพระเจ้าก็ไม่ทรงปรารถนาทรัพย์สินเงินทองใด ๆ เป็นเครื่องตอบแทนจากมนุษย์ มีอยู่สิ่งเดียวเท่านั้นที่พระองค์ทรงต้องการจากเรา คือให้เราประกอบด้วยความรักของพระองค์ เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงเป็นความรัก โดยการรักพระเจ้าและรักซึ่งกันและกันในระหว่างพี่น้องคริสเตียน ถ้าทุกคนในโลกมีความรักของพระเจ้าอยู่ในจิตใจ โลกนี้ก็มีสันติสุข ไม่มีสงคราม ไม่มีกรณีพิพาท ไม่มีโจรผู้ร้าย ไม่มีการข่มเหงรังแก ไม่มีการดูถูกเหยียดหยาม ทหารและอาวุธสำหรับประหัตประหารก็ไม่จำเป็นต้องมีอีกต่อไป เพราะถ้าทุกคนรักพระเจ้า ทุกคนก็ปฏิบัติตามพระคำของพระเจ้า ไม่กระทำความผิด ที่ขัดต่อน้ำพระทัยของพระองค์ ถ้าทุกคนรักซึ่งกันและกัน เรื่องร้ายต่าง ๆ ก็จะไม่เกิดขึ้น เพียงแต่มีความรักของพระเจ้า ในจิตใจของทุกคนเท่านั้น กฎหมายทุกอย่าง ก็จะหมดความสำคัญไป

เราจะมีความรักของพระเจ้าได้ ก็ต่อเมื่อมีพระเจ้าอยู่ในจิตใจ โดยการต้อนรับพระเยซูคริสต์เข้ามาในจิตใจของเรา แมวมินิสัยชอบจับหนูเป็นอาหาร เสือย่อมมีนิสัยที่ดุร้าย หมูย่อมมีนิสัยตามนิสัยของหมู มนุษย์ทุกคนเป็นคนบาป ย่อมมีนิสัยชอบกระทำความบาปเป็นคนเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักพระเจ้า แต่เมื่อเราดำเนินพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราแล้ว พระองค์ประทานชีวิตใหม่แก่เรา เป็นชีวิตที่บริสุทธิ์ ชีวิตที่เปี่ยมไปด้วยความรัก และโดยชีวิตนี้แหละเราจึงสามารถรักพระเจ้า และคนอื่นได้ ฉะนั้นหากเราอยากจะทำพระเจ้าและรักคนอื่น เราต้องมีพระเยซูคริสต์อยู่ในจิตใจของเรา ก่อน “เราทั้งหลายเกิดความรัก ก็เพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน”

เนื่องจากไม่มีใครได้เห็นพระเจ้ามาก่อน เราจึงไม่ทราบว่าจะควรจะแสดงความรักของเราต่อพระองค์อย่างไร ความรักก็ต้องประกอบด้วยการประพฤติ การพูดแต่ปากว่ารักอาจเชื่อถือไม่ได้ เมื่อคุณพ่อคุณแม่รักท่าน คุณพ่อคุณแม่ก็เอาใจใส่ดูแลเลี้ยงดูท่านให้รับการศึกษา ให้มีความสุขสบายทุกอย่าง เมื่อท่านรักพระเจ้า ท่านก็แสดงความรักของท่านให้ปรากฏแก่ปวงชนเช่นกัน สิ่งที่จะพิสูจน์ว่า ท่านรัก

พระเจ้าหรือไม่ อยู่ที่ความรักของท่านซึ่งสำแดงต่อพี่น้องในพระคริสต์ ท่านรักคนอื่นมากเพียงใด ก็แสดงว่าท่านรักพระเจ้ายิ่งมากเพียงนั้น เพราะ “พระเจ้าทรงเป็นความรัก” ถ้าท่านรักพระเจ้ายิ่งมาก ท่านก็จะรักคนอื่นมาก อีกประการหนึ่ง การรักซึ่งกันและกันเป็นคำสั่งของพระเจ้า ถ้าท่านรักพระเจ้า ท่านย่อมเชื่อฟังคำสั่งของพระองค์ พระเยซูคริสต์ทรงรักมนุษย์มากเพียงใด เรามีอาจพรรณนาได้ พระองค์มีต้องการของตอบแทนสิ่งใดจากเรา เพียงแต่ขอให้เราให้รักซึ่งกันและกัน ให้รักทุกคนที่เป็นบุตรของพระองค์ ให้รักเพื่อนมนุษย์ซึ่งเกิดจากผีพระหัตถ์ของพระองค์ด้วยกัน

เราสามารถแสดงความรักของเราต่อคนอื่นได้หลายวิธี ในบทเรียนวันนี้ เราจะกล่าวเพียงสามประการพอให้เป็นสังเขป

(1) **เอาใจใส่ดูแล และเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน** (ดูโรม 12:15, 1 โครินธ์ 12:25,26, กาลาเทีย 6:2, 1 ,ยอห์น 3:17,18)

(2) **ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน** (ดู เอเฟซัส 4:16) มีงานชนิดใดที่ท่านพอจะช่วยเหลือคนอื่นได้ ควรช่วยเหลือด้วยความเต็มใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อคริสตจักรหรือคณะอนุชนของเราได้จัดงานอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้น ควรจะได้รับความร่วมมือร่วมใจจากพี่น้องในพระคริสต์ทุกคน โดยไม่ต้องรอคำขอร้องให้วิ่งวนจากผู้ใด

(3) **ตัดเตือนและหนุนน้ำใจซึ่งกันและกัน** (1 เธสะโลนิกา 4:18, 5:11, โรม 15:14, ฮีบรู 3:13) การรักซึ่งกันและกัน ไม่เพียงแต่ต้องเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ยังต้องตัดเตือนและหนุนน้ำใจซึ่งกันและกันด้วย เปรียบเสมือนบิดามารดาที่รักบุตรยอมแนะนำตัดเตือนบุตรให้กระทำแต่ในสิ่งที่ดี เมื่อท่านเห็นพี่น้องในพระคริสต์กำลังเหินห่างจากพระเจ้า จงตัดเตือนเขาด้วยความรักของพระองค์ หากเขามีเรื่องทุกข์ร้อนในจิตใจก็จงเล่าโลม หนุนน้ำใจเขา ให้เขายึดมั่นในความเชื่อตลอดไป ผู้ที่ได้รับการตัดเตือนจากพี่น้องในพระคริสต์ก็ควรรับฟังด้วยความถ่อมตนเช่นกัน

ถ้าเราปฏิบัติตามพระคำของพระเจ้า รักซึ่งกันและกัน นอกจากจะเป็นการแสดงว่า เราเป็นคริสเตียนที่แท้จริงแล้ว ยังก่อให้เกิดคุณประโยชน์แก่ตัวเราเองหลายประการเช่น (ในข้อ 12,13,17,18)

(ก) **“ถ้าเราทั้งหลายรักซึ่งกันและกัน พระเจ้าสถิตอยู่ในเราทั้งหลาย”** หรือพูดอย่างง่ายว่า หากคริสตจักรใด คณะอนุชนใดรักซึ่งกันและกัน พระเจ้าก็จะสถิตอยู่ในท่ามกลางเขา ไม่ว่าจะมีความซึ้งมากมายเพียงใด มีโบสถ์และสถานที่สวยงามเพียงใด แต่หากไม่รักซึ่งกันและกัน พระเจ้าก็ไม่สถิตอยู่ในท่ามกลางเขา

(ข) **“มีใจกล้าในวันพิพากษา”** เพราะการที่เขารักซึ่งกันและกันเป็นเครื่องพิสูจน์ที่แน่นอนว่า เขาได้รับชีวิตใหม่จากพระเยซูคริสต์แล้ว เมื่อถึงวันที่พระองค์เสด็จมาเขาก็ยอมรับเกียรติยศและสง่าราศีจากพระเจ้าด้วยความปีติยินดี โดยไม่ต้องสงสัยว่า “ตนได้รับความรอดอย่างแน่นอนแล้วหรือยัง”

(ค) “ในความรักนั้นไม่มีความกลัว” ในโลกมีหลายสิ่งหลายอย่างซึ่งเรามักจะกลัว และความกลัวของแต่ละคนก็แตกต่างกัน ความกลัวในเรื่องการถูกพิพากษาก็เป็นอย่างหนึ่ง นอกจากนั้น เราอาจกลัวและเป็นห่วงในเรื่องอนาคต กลัวความทุกข์ลำบาก กลัวสงคราม กลัวการเจ็บไข้ได้ป่วย กลัวความตาย ถ้าเรามีความรักของพระเยซูอยู่ในเราและทุกคนรักซึ่งกันและกัน ความกลัวสิ่งเหล่านี้ก็จะอันตรธานไปสิ้น

ก่อนจะจบบทเรียนวันนี้ ท่านควรจะถามตัวเองว่า ในเมื่อพระเจ้าทรงรักท่านมากมาย ท่านรักพระองค์เพียงใด ท่านได้ปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์ รักซึ่งกันและกันเพียงใด “พระบัญญัตินี้แหละ เราทั้งหลายได้มาจากพระองค์ คือว่าให้คนที่รักพระเจ้า รักพี่น้องของตนด้วย”

ชัยชนะของคริสเตียน

หากมีคนถามท่านว่า คริสเตียนจะได้รับความรอดหมดทุกคนหรือไม่ ท่านจะตอบว่าประการใด ถ้าท่านตอบโดยไม่ใช้ความคิด ท่านคงตอบว่า “คริสเตียนได้รับความรอดทุกคน” แต่คำตอบที่แท้จริงคือ “ไม่ใช่คริสเตียนทุกคนจะได้รับความรอด” (ดู มัทธิว 7:21-23) ด้วยคริสเตียนมีอยู่สองประเภทด้วยกัน ประเภทแรก คริสเตียนที่แท้จริงคือ ผู้ที่กลับใจบังเกิดใหม่ และดำเนินชีวิตตามน้ำพระทัยของพระเจ้า อีกประเภทหนึ่งเป็นคริสเตียนปลอม คือผู้ที่มีชื่อว่าเป็นคริสเตียน อาจเป็นสมาชิกของโบสถ์ อาจมีตำแหน่งหน้าที่สำคัญในคริสตจักร แต่ทว่ามิได้กลับใจบังเกิดใหม่ในพระคริสต์ ความจริงคนเหล่านี้ไม่ควรจะได้ชื่อว่าเป็นคริสเตียน เพราะการเป็นคริสเตียนหมายถึง คนที่กลับใจบังเกิดใหม่อย่างแท้จริงในพระคริสต์ และดำเนินชีวิตตามน้ำพระทัยของพระเจ้า

1-3 ผู้ที่เป็นคริสเตียนที่แท้จริง ย่อมมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(ก) **เชื่อว่าพระเยซูเป็นพระคริสต์** คือ เชื่อว่าพระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้าได้เสด็จจากสวรรค์ บังเกิดเป็นเนื้อหนัง เพื่อจะช่วยให้มนุษย์ทุกคนคืนดีกับพระเจ้าโดยยอมถูกตรึงและสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน ไล่ความผิดบาปของมนุษย์ วันที่สามพระองค์ทรงฟื้นคืนพระชนม์ และเสด็จกลับสู่สวรรค์ ประทับเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดาและจะเสด็จกลับมาอีก เพื่อพิพากษามนุษย์และรับผู้ที่เชื่อพระองค์ให้ไปอยู่กับพระองค์

(ข) **รักพระคริสต์** โดยต้อนรับพระองค์เข้ามาในจิตใจ เป็นพระผู้ช่วยให้รอดส่วนตัวของคุณ ถ้าท่านรักผู้ใด ท่านย่อมอยากอยู่ใกล้ชิดกับผู้นั้นเสมอ คริสเตียนที่แท้จริงย่อมอยากใกล้ชิดสนิทสนมกับพระเจ้า ชอบอธิษฐาน ชอบอ่านพระคำของพระเจ้า ชอบไปโบสถ์ ชอบขอบพระคุณพระเจ้า

(ค) **รักคนที่บังเกิดจากพระเจ้า** ผู้ที่รักพระเจ้า จะต้องรักพี่น้องในพระคริสต์ทุกคน “เพราะว่าผู้ที่ไม่รักพี่น้องของตนที่แลเห็นแล้ว จะรักพระเจ้าที่ยังไม่ได้แลเห็นอย่างไรได้” (1 ยอห์น 4:20) คริสเตียนปลอมรักพี่น้องในพระคริสต์เพียงแต่ปาก แต่คริสเตียนที่แท้จริงรักพี่น้องในพระคริสต์ด้วยใจจริงและด้วยการประพฤติ บางครั้งท่านอาจจะรู้สึกเป็นการยากที่จะรักคนบางคน แต่หากท่านนึกเสมอว่า เขาคือเป็นบุตรของพระเจ้าเป็นพี่น้องในพระคริสต์ด้วยกันกับท่าน ท่านก็จะสามารถรักเขาได้

(ง) **ประพฤติตามบัญญัติของพระเจ้า** คริสเตียนที่แท้จริงย่อมเชื่อฟัง และปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้า กระทำทุกอย่างเป็นที่พอพระทัยพระองค์ และถวายเกียรติยศแก่พระองค์ พระบัญญัติที่ยอห์นเน้นมากที่สุดคือ “จงรักพี่น้องของตน” หรือ “จงรักซึ่งกันและกัน” “เพราะว่าคนใดที่รักคนอื่น ก็กระทำให้พระบัญญัติสำเร็จแล้ว.... พระบัญญัติอื่น ๆ ก็รวมเข้าอยู่ในพระบัญญัติข้อนี้” คือว่า จงรักเพื่อน

บ้านเหมือนรักตนเอง ความรักไม่ประทุษร้ายแก่เพื่อนบ้าน เหตุฉะนั้นความรักจึงเป็นที่ให้พระบัญญัติสำเร็จ” (โรม 13:8-10)

(จ) คริสเตียนที่แท้จริงเป็นผู้มีชัยชนะ หนึ่ง ชนะตัวเอง หรือชนะฝ่ายเนื้อหนัง (ท้ายข้อ 3) ข้อ ๖. กล่าวว่าการประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้า มีคริสเตียนเป็นจำนวนไม่น้อยกล่าวว่า การประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้าทุกข้อเป็นสิ่งที่กระทำได้ยากมาก หมายความว่าเราไม่สามารถปฏิบัติตามบางข้อ มีบางคนไม่กล้าเป็นคริสเตียนโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากคริสเตียนต้องละเว้นหลายสิ่งหลายอย่าง เช่นต้องงดสูบบุหรี่ งดดื่มเหล้า งดการพนัน เป็นต้น เป็นการยากสำหรับเขาที่จะปฏิบัติตามได้ ที่จริง ผู้ที่กลับใจบังเกิดใหม่ในพระคริสต์ ไม่มีความลำบากใจในการชนะสิ่งเหล่านี้ “พระบัญญัติของพระองค์หาหนักใจไม่” ที่เขารู้สึกว่า เขาไม่สามารถเอาชนะความชั่วบางอย่าง ก็เพราะตัวเขาเองหรือฝ่ายเนื้อหนังยังแข็งแรงอยู่ ไม่ยอมให้พระเยซูคริสต์มีอำนาจเหนือจิตใจเขาในกิจทุกอย่าง ถ้าเขากลับใจบังเกิดใหม่อย่างแท้จริง เขาย่อมชนะฝ่ายเนื้อหนังได้ เพราะชีวิตที่บังเกิดใหม่เป็นชีวิตของพระเยซูคริสต์ เป็นชีวิตที่ใส่ใจในสิ่งชอบธรรม ผู้ที่ไม่สามารถชนะฝ่ายเนื้อหนังได้ เราจะกล่าวเป็นอื่นไม่ได้ นอกจากว่าผู้นั้นยังมีใจกลับใจใหม่อย่างแท้จริง (ดู โรม 8:5,9-11)

การชนะตัวเองมิได้หมายความว่า เราจะไม่กระทำผิดเลยแม้แต่น้อย แต่หมายความว่าเราไม่มีนิสัยที่อยากทำความผิดอีกต่อไป (1 ยอห์น 3:6) และเมื่อพลั้งพลาดกระทำผิด เราจะสำนึกตัว รีบสารภาพต่อพระเจ้าและกลับใจใหม่ทันที

4.5 สอง ชนะฝ่ายโลก ในโลกเต็มไปด้วยการทดลอง และความบาปต่าง ๆ นานาซึ่งคอยหลอกลวงเราให้เห็นห่างจากพระเจ้า ประพฤติตามความต้องการฝ่ายเนื้อหนัง นอกจากการทดลองแล้วยังมีผู้พยากรณ์เท็จ คอยขัดขวางความจริงของพระเจ้า คริสเตียนที่แท้จริงสามารถชนะสิ่งเหล่านี้ได้ โดยอาศัยความเชื่อในพระเยซูคริสต์ (ข้อ 4)

ในชั่วโมงพลศึกษา ครูโรยแป้งสีขาวบนพื้นเป็นระยะทางยาว แล้วบอกนักเรียนว่า “ผู้ใดสามารถเดินบนทางที่โรยด้วยแป้งนี้ จากต้นทางถึงปลายทาง โดยให้รอยเท้าเป็นเส้นตรงได้” มีนักเรียนคนหนึ่งสมัคร เขาเริ่มต้นเดินจากต้นทางด้วยความระมัดระวังเมื่อถึงปลายทางครูบอกให้ดูรอยเท้าของเขาที่เดินผ่านมา ปรากฏว่า รอยเท้าคดเคี้ยวไปมามีได้เป็นเส้นตรงดังที่เขาพยายาม หลังจากนักเรียนหลายคนได้ทดลองเดิน และไม่สามารถรักษารอยเท้าให้เป็นเส้นตรงได้ แล้วครูจึงกล่าวว่า “ฉันจะเดินเป็นตัวอย่างให้คุณ” นักเรียนทุกคนรู้สึกแปลกใจเมื่อพบว่า รอยเท้าของครูบนแป้งสีขาวนั้นเป็นเส้นตรง ครูอธิบายว่า “การที่พวกเขาไม่สามารถเดินเป็นเส้นตรงได้ ก็เพราะพวกเขาก็มองดูพื้นดิน สังเกตรอยเท้าของตัวเอง จึงไม่อาจเดินเป็นเส้นตรงได้ แต่หากพวกเขามองดูเท้าที่ปลายทาง โดยไม่ต้องก้มมองดูเท้าของตัวเอง พวกเขาจะสามารถเดินเป็นเส้นตรงได้เช่นกัน” ครูให้นักเรียนทดลองดูอีกครั้งหนึ่ง

โดยให้นักเรียนทุกคนมองดูครู ซึ่งยืนเป็นเป่าอยู่ที่ปลายทางแล้วเดินเข้าสู่เป่านั้น โดยไม่ต้องสังเกต รอยเท้าของตัวเอง คราวนี้ รอยเท้าของนักเรียนทุกคนก็เป็นเส้นตรง

การที่เราไม่สามารถชนะโลก เดินในเส้นทางที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ ก็เพราะเราได้มองดู มนุษย์ พยายามเปรียบเทียบตัวเองกับชาวโลก ยึดตัวอย่างของมนุษย์เป็นหลัก ในที่สุดเราก็ถูกความชั่ว ดึงดูดไป เคล็ดลับที่จะช่วยให้เราเดินในทางตรงของพระเจ้า สามารถชนะสิ่งชั่วร้ายและการหลอกลวง ของโลก ก็คืออย่าไปมองดูสิ่งของฝ่ายโลก จงมองดูพระเยซูคริสต์เป็นหลัก ให้พระคริสต์เป็นศูนย์กลาง ของความคิดและการกระทำทุกอย่างของเรา เมื่อเรามอบชีวิตจิตใจและทุกอย่างไว้ที่พระเจ้า มารก็ไม่สามารถขู่แย้งเราไป

สาม ชนะความตาย “พระเจ้าได้ทรงโปรดประทาน ให้เราทั้งหลายมีชีวิตนิรันดร์” ความตายใน ที่นี้หมายถึงความพินาศในความบาป คริสเตียนที่แท้จริงจะได้รับชัยชนะ โดยไม่ต้องตายในความบาป และถูกพิพากษา แต่จะได้รับชีวิตนิรันดร์จากพระเยซูคริสต์

ผู้พยากรณ์เท็จอาจสอนว่า คนที่เชื่อพระเยซูหรือพระบุตรนั้น ไม่ได้รับชีวิตนิรันดร์ ต้องเชื่อ พระเจ้าหรือพระบิดาเท่านั้น ยอห์นได้บอกเราอย่างชัดเจนในข้อ 11 และ 12 ว่า “ชีวิตนี้มีอยู่ในพระบุตร ของพระองค์ ผู้ที่มีพระบุตรก็มีชีวิต ผู้ที่ไม่มีพระบุตรของพระเจ้าย่อมไม่มีชีวิต” ฉะนั้นท่านจงมั่นใจใน ความรอด ที่ท่านได้รับจากพระเยซูคริสต์ อย่าให้ผู้พยากรณ์เท็จล่อลวงไป นอกจากข้อยืนยันเกี่ยวกับ ความรอดในพระคริสต์ ในข้อ 12,13 แล้ว ยังมีข้อยืนยันในพระคริสตธรรมคัมภีร์อีกหลายข้อ เช่น กิจการ 10:43, โรม 6:23, กิจการ 2:38, ยอห์น 5:24, กิจการ 11:8, 1 ยอห์น 1:9 เป็นต้น

6-12 จากข้อ 6 ถึง 12 ยอห์นได้อธิบายให้เราทราบว่า พระเยซูคริสต์เป็นพระบุตรของพระเจ้า ผู้ซึ่งจะ ประทานชีวิตนิรันดร์ให้แก่มนุษย์ ในสมัยของยอห์น มีคนกลุ่มหนึ่งไม่เชื่อว่าการสิ้นพระชนม์บนไม้ กางเขนของพระเยซูคริสต์ เป็นการไถ่บาปของมนุษย์ เขาสอนว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นคนธรรมดา เช่นเดียวกับเรา พระองค์ได้รับการแต่งตั้งเป็นพระบุตรจากพระเจ้า ขณะที่ได้รับสิบลับพิศมา โดย พระเจ้าส่งพระวิญญาณของพระองค์ให้แก่พระเยซูคริสต์ แต่ก่อนที่พระเยซูคริสต์จะทรงถูกตรึงบนไม้ กางเขน พระเจ้าได้ทรงเรียกเอาพระวิญญาณจากพระเยซูคริสต์กลับคืนไป พระเยซูคริสต์จึงทรงถูกตรึง ในสภาพของมนุษย์ธรรมดา หากว่าเราเชื่ออย่างที่พวกเขาสอนนั้น การสิ้นพระชนม์ และการหลังพระ โลहितของพระเยซูคริสต์ จึงไร้ความหมาย ไม่อาจเป็นทางนำเราไปสู่การหลุดพ้นจากความบาปได้

พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้คลำใจให้ยอห์นกล่าวแก่คำสอนที่ผิดนั้น ยอห์นกล่าวว่าพระเยซูมิได้ เสด็จมาเพื่อประกาศถึงการช่วยมนุษย์ให้รอด โดยการรับสิบลับพิศมาเป็นเครื่องหมายถึงการที่พระองค์ จะต้องสิ้นพระชนม์ เพื่อไถ่ความผิดบาปของมนุษย์ ถูกฝัง และทรงฟื้นคืนพระชนม์นั้น แต่พระองค์ทรง สละพระโลหิตเพื่อไถ่โทษความผิดบาปของเรา ทุกคนที่เชื่อในเรื่องการไถ่บาปของพระเยซูคริสต์และ

การสละพระโลหิตของพระองค์ เป็นพยานถึงการทรงเป็นพระบุตรของพระเยซูคริสต์ และการ
สิ้นพระชนม์เพื่อไถ่ความบาปของมนุษย์แล้ว พระเจ้ายังทรงเป็นพยานให้แก่พระเยซูคริสต์ว่าพระเยซู
คริสต์เป็นพระบุตรของพระองค์ “ผู้ที่มีพระบุตรนั้นก็มีชีวิต ผู้ที่ไม่มีพระบุตรก็ไม่มีชีวิต”

ความกล้าในการติดต่อกับพระเจ้า

อาทิย์ก่อน เราได้ศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของคริสเตียนแท้ คริสเตียนแท้เชื่อว่าพระเยซูเป็นพระคริสต์ รักพระคริสต์ และรักทุกคนที่บังเกิดใหม่ ประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้า และเป็นผู้ชนะตัวเอง ชนะโลก และชนะความตาย วันนี้เราจะได้เรียนถึงคุณลักษณะของคริสเตียนแท้ที่อีกประการหนึ่ง คือมีความกล้าในการติดต่อกับพระเจ้า

13-17 ยังมีคริสเตียนเป็นจำนวนมากที่สงสัยไม่แน่ใจว่าตัวเองได้รับความรอดแล้วหรือยัง การสงสัยเป็นอันตรายต่อชีวิตฝ่ายวิญญาณจิตของคริสเตียนมาก เพราะมารชอบหลอกลวงคน และชอบทำให้คริสเตียนสงสัยพระเจ้า เมื่อการสงสัยเกิดขึ้นในจิตใจ ความเชื่อมั่นในพระเจ้างก็ลดน้อยลง กลายเป็นเหตุให้คริสเตียนที่อวดอ้อนแอ เห็นห่างจากพระเจ้าไป

ท่านสามารถพูดอย่างเต็มปากได้หรือไม่ว่า “ฉันได้รับชีวิตนิรันดร์จากพระเยซูคริสต์แล้ว” ถ้าท่านเชื่อว่า พระเยซูคริสต์เป็นพระบุตรของพระเจ้า ได้ทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อไถ่บาปของท่าน ท่านจงมั่นใจเถิดว่าท่านได้รับชีวิตนิรันดร์แล้ว เมื่อท่านทราบแน่ชัดว่าท่านได้รับชีวิตนิรันดร์แล้ว ท่านจึงมีความกล้าในการติดต่อกับพระเจ้าและจงเชื่อว่าพระเจ้าทรงฟังและตอบคำอธิษฐานของท่าน คริสเตียนที่สงสัยในความรอดของตน เมื่อเขาอธิษฐาน เขาอธิษฐานเพียงแต่ขอให้พระเจ้ายกความบาปของเขา ประทานชีวิตใหม่ให้แก่เขา ให้เขาได้รับความรอดอย่างแท้จริง เหมือนเหมือนทาสที่ได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระจากนายแล้ว แต่เขาไม่มีความมั่นใจว่า เขาได้รับการปลดปล่อยจริง ๆ จึงเข้าไปหานาย และขอร้องต่อนายทุกวันว่า “ขอให้ผมได้รับอิสระเถิด” ท่านลองคิดว่าทาสคนนี้เป็นคนฉลาดหรือคนโง่

การอธิษฐานทูลขอพระเจ้าอภัยโทษความผิดบาป ในชีวิตประจำวันเป็นสิ่งที่ดีและคริสเตียนทุกคนควรจะปฏิบัติเสมอ เมื่อทราบว่าตนได้กระทำผิด และבקพร่องต่อพระเจ้า แต่คริสเตียนที่เชื่อแน่ว่าตนได้รับความรอดจากพระเจ้าแล้ว ไม่จำเป็นต้องขอความรอดจากพระเจ้าอีก การกระทำเช่นนี้เท่ากับสงสัยพระเจ้า แทนที่จะอธิษฐานขอความรอด จงขอบพระคุณ สรรเสริญพระเจ้าที่พระองค์ได้ทรงประทานความรอดให้แก่ท่านจงขอบพระคุณ สรรเสริญพระองค์ สำหรับพระคุณและความรักของพระองค์

การอธิษฐาน ไม่จำเป็นต้อง “ขอ” เสมอไป บางคนอธิษฐานเมื่อมีสิ่งที่ต้อง “ขอ” เท่านั้น คือเมื่อมีสิ่งใดที่จำเป็นต้องขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า เขาจึงอธิษฐานแต่เมื่อเขารู้สึกว่า เขาไม่มีสิ่งจำเป็นอะไรที่จะต้องขอจากพระเจ้าเขาก็ไม่อธิษฐาน การกระทำเช่นนี้เป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง การอธิษฐาน

เป็นการติดต่อ พูดคุยสนทนากับพระเจ้า ท่านลองคิดว่าบิดาของท่านจะรู้สึกอย่างไร หากท่านสนทนากับบิดาเพียงเมื่อท่านต้องการความช่วยเหลือจากบิดาเท่านั้น เช่นเมื่อท่านต้องการเงิน เครื่องใช้ไม้สอย และอื่น ๆ แน่แน่นอนทีเดียว บิดาของท่านจะรู้สึกไม่พอใจ ความสัมพันธ์ชนิดนี้เป็นความสัมพันธ์ระหว่างลูกจ้างกับนาย มากกว่าบุตรกับบิดา บิดาของท่านต้องการเห็นความใกล้ชิดสนิทสนมความไว้วางใจและความรักจากท่าน

พระเจ้าทรงต้องการให้คริสเตียนทุกคน ใกล้ชิดสนิทสนมกับพระองค์ตลอดเวลาไม่ใช่เข้าเฝ้าพระองค์ ติดต่อกับพระองค์ เพียงเมื่อมีความจำเป็นเท่านั้น ดังได้กล่าวแล้วว่า การอธิษฐานไม่จำเป็นต้อง “ขอ” เสมอไป บางครั้งการอธิษฐานที่มีแต่การสรรเสริญของพระคุณพระเจ้า เกิดประโยชน์แก่เรา มากกว่าการอธิษฐานที่เต็มไปด้วยการขอ ดังเช่นเมื่อเปาโลถูกจำไว้ในคุก อาจารย์เปาโลมิได้อธิษฐานขอพระเจ้าช่วยเขาตลอดเวลา แต่ได้ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า เพราะการสรรเสริญพระเจ้านี้แหละ ยังผลให้เกิดแก่แผ่นดินไหว (กิจการ 16:25) ประตูคุกเปิดออก โขตรวนที่มีมือและเท้าที่หลุดออก การที่เปาโลสามารถขอบพระคุณ สรรเสริญพระเจ้าในยามทุกข์ยากลำบาก ก็แสดงให้เห็นถึงความเชื่อความไว้วางใจของเขามีต่อพระเจ้า ไม่มีอะไรที่จะทำให้พระเจ้าทรงปลื้มปิติยินดีเท่ากับการที่ได้เห็นความเชื่อ และความไว้วางใจของคริสเตียนที่มีต่อพระองค์ พระเจ้าทรงทราบความต้องการของเราทุกอย่าง ถ้าเราเชื่อและไว้วางใจในพระองค์ เราก็จะได้รับทุกอย่างจากพระองค์

ในฐานะที่เราเป็นบุตรของพระเจ้าแล้ว จงมีความกล้าเข้าเฝ้าพระองค์ พระองค์ทรงสนพระทัยทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตของเรา พระองค์ทรงเอาใจใส่ต่อกันทุกตัวที่บินในอากาศ ดอกไม้ทุกต้นในทุ่งนามนุษย์ประเสริฐกว่านกและดอกไม้เหล่านั้นมาก พระองค์ย่อมทรงเอาใจใส่ดูแลมากกว่าสิ่งเหล่านั้น และพระองค์ทรงสัญญาว่า พระองค์จะทรงสดับฟังและตอบคำอธิษฐานของเราเสมอ (ดู ยอห์น 14:4, 15:16, มาระโก 11:24 ฯลฯ) แต่มีเงื่อนไขอยู่ว่า เราจะได้ทุกสิ่งที่เราขอก็ต่อเมื่อ

หนึ่ง “ขอตามที่ชอบพระทัยของพระเจ้า” คือขอให้สิ่งที่ถูกต้อง กับน้ำพระทัยของพระองค์ การอธิษฐานทูลขอ มิใช่การบัญชาให้พระเจ้า กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือให้พระเจ้า กระทำทุกอย่างที่เราต้องการ แต่เรายึดน้ำพระทัยของพระเจ้าเป็นหลัก บางครั้งพระเจ้ามิได้ทรงตอบคำอธิษฐานของเรา เพราะเราขอผิด (ดู ยากอบ 4:3)

สอง “ขอด้วยความเชื่อ” (ดู ยากอบ 1:6, มัทธีว 21:22) ความเชื่อเป็นกุญแจไขให้เราเข้าสู่ประตูแห่งขุมทรัพย์ของพระเจ้า พระบิดาของเราทรงบริบูรณ์ไปด้วยทุกอย่าง และพระองค์พร้อมเสมอที่จะประทานให้เรา เพียงแต่เรามีความเชื่อซึ่งเปรียบเสมือนกุญแจ ไขประตูไปเลือกทุกอย่างที่เราต้องการ (แต่ไม่ขัดกับข้อหนึ่ง คือเลือกสิ่งที่ถูกต้องตามน้ำพระทัยของพระเจ้า) จงเชื่อว่า “เราได้รับตามที่เราได้

พูดขอจากพระองค์นั้น” พระเจ้าอาจไม่ทรงตอบคำอธิษฐานของเราทันที แต่หากเรามีความเชื่อ เราก็ต้องอดทน รอคอยคำตอบของพระองค์ พระองค์ก็จะประทานให้ตามพระสัญญาของพระองค์

สาม บางครั้ง เรามีความเชื่อ และแน่ใจว่า เราขอในสิ่งที่ถูกต้องตามน้ำพระทัยของพระเจ้า แต่พระเจ้ามิได้ทรงตอบคำอธิษฐานของเรา เพราะมีความบาปบางอย่างในจิตใจของเรา เป็นสิ่งขัดขวาง ฉะนั้น ในการอธิษฐานทุกครั้ง จงสำรวจจิตใจของตัวเองก่อน เราได้กระทำผิดต่อพระเจ้าหรือต่อผู้หนึ่งผู้ใดหรือไม่ เราได้ประพฤติผิดทางกาย วาจา ใจ หรือเปล่า ถ้าเราพบข้อบกพร่องของเรา จงสารภาพผิดต่อพระเจ้า พระองค์ก็จะอภัยให้แก่เรา การอธิษฐานของเราจึงจะเป็นที่พอพระทัยของพระองค์

คริสเตียนที่ดีไม่เพียงแต่อธิษฐานเพื่อตัวเอง ยังอธิษฐานเพื่อผู้อื่นด้วย ข้อ 16 ได้บอกให้เราอธิษฐานเพื่อพี่น้องที่อ่อนแอ ท้อถอย กระทำบาป และพระองค์จะทรงตอบคำอธิษฐานของเรา หากเราเป็นคริสเตียนแท้จริง เราช่วยรักพี่น้องในพระคริสต์ และอธิษฐานเพื่อเขาเสมอ นอกจากนั้นเรายังต้องอธิษฐานเพื่อเพื่อน ๆ ญาติพี่น้อง คนที่เรารู้จัก ที่ยังไม่ได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเขา ถ้าเราอธิษฐานด้วยความสัจย์ชื่อพระเจ้าจะทรงตอบคำอธิษฐานของเรา

ตอนท้ายของข้อ 16 ได้กล่าวถึงความบาปสองชนิด คือบาป ซึ่งไม่ได้ นำถึงความตายและบาปซึ่งนำถึงความตาย ยอห์นมิได้อธิบายไว้ในที่นี้ว่า บาปทั้งสองชนิดนั้นหมายถึงอะไรบ้าง แต่จากข้อพระคริสตธรรมตอนอื่น ๆ เราอาจสรุปได้ดังนี้

(1) ความบาปที่นำถึงความตาย หมายถึงความบาปที่เราทราบว่าจะไม่ควรกระทำ แต่ตั้งใจไปกระทำ เป็นเหตุทำให้ชีวิตฝ่ายวิญญาณจิตต้องตายไป คือไม่มีความรู้สึกในเรื่องผิดและชอบ ผู้ที่ตั้งใจกระทำบาปเช่นนี้ พระเจ้ายอมอภัยให้เขาไม่ได้ เปรียบเสมือนนักโทษที่ฆ่าคนตายโดยเจตนา ศาลก็ไม่อาจยกโทษให้ (ดู สิบรูป 10:26-31, 12:17)

มีบาปชนิดหนึ่งซึ่งนำถึงความตาย ซึ่งกล่าวอย่างชัดเจนในพระคริสตธรรมกัมภีร์คือ “กล่าวหมิ่นประมาทต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์” (ดู ลูกา 12:10)

(2) ความบาปที่ไม่นำถึงความตาย หมายถึงความบาปที่เรากระทำโดยมิได้เจตนา คือไม่ได้เกิดจากปกตินิสัยในชีวิตบังเกิดใหม่ของเรา ความบาปชนิดนี้พระเจ้ายินดีอภัยให้ หากเราสำนึกตัวสารภาพผิดกับพระองค์

แม้ยอห์นจะไม่สนับสนุน ให้คริสเตียนอธิษฐานเพื่อความบาป ที่นำไปถึงความตาย แต่ก็มีได้หมายความว่า ยอห์นห้ามคริสเตียนอธิษฐานเพื่อความบาปนั้น ที่ยอห์นไม่สนับสนุนเช่นนี้ ก็เพราะคริสเตียนบางคนคิดว่าตนสามารถกระทำบาปได้ตามใจ เพียงแต่สารภาพต่อพระเจ้าหลังจากกระทำบาปแล้ว พระองค์ก็จะอภัยให้ ยอห์นเตือนคริสเตียนว่าอย่าประพฤติเช่นนั้น เพราะการกระทำเช่นนั้น เป็นการนำไปสู่ความตาย แต่หากมีคริสเตียนคนใดที่พลั้งผิดไปแล้ว และรู้สึกเสียใจต่อความบาป และต้องการ

กลับใจใหม่จริง ๆ เขาย่อมสามารถอธิษฐานทูลขอพระเจ้า ให้อภัยโทษในความผิดบาปของเขา ไม่ว่า บาปของเขาจะหนักเพียงใดก็ตาม ด้วยไม่มีความบาปใดที่หนักเกินกว่าพระเยซูคริสต์จะอภัยให้ได้ (ดู โรม 5:20,21)

18-20 ยอห์นได้สรุปจดหมายของเขาในสามข้อนี้ ต่างขึ้นต้นด้วย “เราทั้งหลายรู้แล้วว่า” เราทั้งหลายรู้ว่าคริสเตียนอาจทำบาปบางครั้ง แต่เขามีได้มีปกตินิสัยในการทำบาปผู้ที่ระวังตัวและเข้าไปใกล้ชิดกับพระเจ้าเสมอ ย่อมไม่ถูกลงโทษให้หลงผิดไป (ข้อ 18)

มนุษย์ทุกคนมีบาป แต่เราสามารถรับความรอดได้โดยพระเยซูคริสต์ เมื่อเราเชื่อและต้อนรับ พระองค์ เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด จงมั่นใจว่า เราได้รับชีวิตนิรันดร์ (ข้อ 19) เราเห็นว่า พระเยซูเป็นพระ คริสต์ ได้เสด็จเข้ามาในโลก เพื่อช่วยให้คนบาปทุกคนคืนดีกับพระเจ้า พระองค์ทรงสละชีพ จะกระทำ ทุกอย่างตามพระสัญญาของพระองค์ คริสเตียนที่แท้จริง จึงกล้าติดต่อกับพระองค์ และทูลขอทุกอย่าง จากพระองค์ตามคำสัญญานั้น (ข้อ 20)

สุดท้าย เมื่อเราทราบสิ่งเหล่านี้ดีแล้ว ยอห์นได้เตือนให้เราเข้าไปใกล้ชิดสนิทสนมกับพระเจ้าให้ มากที่สุด “จงรักษาตัวให้ปราศจากรูปเคารพ” “รูปเคารพ” ในที่นี้หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่ทำให้ความ สนิทสนมของเรากับพระเจ้าลดน้อยลง ถ้าการเรียน กีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ ญาติพี่น้อง ทำให้เรารัก พระเจ้าน้อยลง หรือทำลายความสนิทสนมระหว่างเรากับพระเจ้า ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ก็กลายเป็นรูปเคารพ ท่านจะรักผู้ใดมากมาย เพียงใดก็ตาม จงอย่าลืมว่า ต้องให้พระเจ้าเป็นอันดับหนึ่งในชีวิตของท่านเสมอ

มิตรภาพของคริสเตียน

พระธรรมยอห์นฉบับสอง แม้จะเป็นจดหมายฝากฉบับที่สั้นที่สุด ในบรรดาจดหมายฝากต่าง ๆ แต่ก็มีเนื้อหาและสาระสำคัญควรแก่การศึกษามาก บางคนกล่าวว่า ยอห์นเขียนจดหมายฉบับนี้ถึงสุภาพสตรีคริสเตียนคนหนึ่งเป็นส่วนตัว ดังปรากฏในข้อ 1 บางคนกล่าวว่า สุภาพสตรีในที่นี่หมายถึงคริสตจักร เพราะในพระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวว่าคริสตจักรเป็นเจ้าสาวของพระเยซูคริสต์ ซึ่งหมายถึงเพศหญิง วันนี้เราจะไม่พิจารณาถึงผู้รับจดหมายที่แท้จริงว่าเป็นใคร เพราะไม่ว่าผู้รับจะเป็นใครก็ตาม จดหมายฉบับนี้ก็มีความสำคัญแก่เราเท่ากัน เพราะเป็นพระคำของพระเจ้า ซึ่งพระองค์ได้คลำใจให้ผู้รับใช้ของพระองค์เขียนขึ้น สำหรับแนะนำตักเตือนคริสเตียนทุกคน

ในจดหมายฉบับนี้ ยอห์นได้กล่าวถึงมิตรภาพหรือความสัมพันธ์ของคริสเตียน ที่มีต่อคนอื่น โดยชี้แจงให้เราทราบว่า ผู้ใดบ้างที่เราควรคบค้าสมาคม และผู้ใดบ้างที่เราไม่ควรมีส่วนเกี่ยวข้องกับเขาเลย

1-3 ความสัมพันธ์หรือความรักของคริสเตียนที่มีต่อคนอื่นต่างกับผู้ที่ไม่ใช่คริสเตียน ผู้ที่ไม่ใช่คริสเตียนรักคนที่เขารู้จัก คนที่น่ารัก คนที่รูปร่างหน้าตาสวยงาม คนที่มีความรู้ มีตำแหน่งการงานดี คนที่เป็นประโยชน์ต่อเขา คนที่มีความเกี่ยวพันในชีวิตประจำวันอย่างใกล้ชิดกับเขาเป็นต้น ความรักชนิดนี้อาจเปลี่ยนแปลงได้ง่าย ๆ บางคนรักเพื่อนเพราะเพื่อนมีเงิน สามารถช่วยเหลือเขาได้ แต่เมื่อเพื่อนยากจนไม่สามารถช่วยอะไรเขาได้อีกเขาก็เหินห่างจากเพื่อนไป ความรักหรือมิตรภาพของคริสเตียนที่แท้จริงไม่เป็นเช่นนั้น คริสเตียนรักคนอื่น ๆ เนื่องจากความจริง คือเนื่องจากความรักของพระเยซูคริสต์ ซึ่งอยู่ภายในเขา เป็นความรักซึ่งเกิดจากแรงกระตุ้นของพระคริสต์ภายใน มิใช่ความรักซึ่งเกิดจากแรงกระตุ้นของสิ่งภายนอก โดยเหตุนี้ความรักและมิตรภาพของคริสเตียนจึงยั่งยืนคงทน

เราอาจเปรียบเทียบความรักทั้งสองชนิดนี้ กับน้ำในสระและน้ำในลำธาร ในสระจะมีน้ำได้ก็ต่อเมื่อมีฝนตกประจำ หากฝนไม่ตกเป็นเวลานาน น้ำในสระก็เหือดแห้งไป ซึ่งเปรียบเสมือนความรักของมนุษย์ เกิดขึ้นเนื่องจากแรงผลักดันภายนอก เช่นความสวยงาม ความมั่งมี ความสามารถ ผลประโยชน์ที่ได้รับ เป็นต้น แต่เมื่อแรงกระตุ้นจากภายนอกนั้นหายไป ความรักก็เลือนลางไปด้วย เช่นคนส่วนมากไม่รักคนยากจนเจ็บใจ ไม่รักคนเป็นโรค ไม่รักนักโทษ เพราะคนดังกล่าวไม่มีสิ่งใดที่จะกระตุ้นให้เขารักเลย ส่วนความรักของคริสเตียนเปรียบเสมือนน้ำในลำธาร ซึ่งไหลอยู่เป็นประจำ แม้ฝนจะไม่ตกน้ำก็ไม่ขาดหายไป มิตรภาพและความรักของเรามีได้เกิดจากแรงกระตุ้นภายนอก แต่เกิดจากชีวิตของพระเยซูคริสต์ ซึ่งอยู่ภายใน โดยเหตุนี้เราจึงสามารถรักคนที่ไม่น่ารัก รักคนที่โลกทอดทิ้ง รัก

คนที่เราไม่เคยรู้จักมาก่อนเลย เนื่องจากคริสเตียนต่างมีความจริงของพระเยซูคริสต์อยู่ภายใน ไม่ว่าจะคริสเตียนชาติใด ภาษาใด มาจากแห่งไหนตำบลใดซึ่งเราไม่รู้จักมาก่อน เราก็สามารถรักใคร่กันดุจพี่น้อง 4-6 ผู้ที่เราควรจะคบค้าสมาคมและมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด ได้แก่ผู้ที่ “ดำเนินตามความจริง” คือผู้ที่ได้บังเกิดใหม่ในพระเยซูคริสต์ และดำเนินชีวิตตามน้ำพระทัยของพระเจ้า หมายถึงพี่น้องในพระคริสต์ทุกคน เหตุที่เราควรจะมีสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกันในระหว่างพี่น้องก็เพราะ

(1) **ความสัมพันธ์ในระหว่างคริสเตียน** นำความยินดีมาสู่เรา ถ้าเราสังเกตตัวเองให้ดี เราจะพบว่า เพื่อนที่เราชอบที่สุด มักเป็นผู้ที่มีบางสิ่งบางอย่างคล้ายกับเรา คนที่เป็นนักกีฬา มีเพื่อนสนิทเป็นนักกีฬา นักดนตรีมีเพื่อนสนิทที่เป็นนักดนตรี หรือชอบดนตรี พ่อค้ามีความสุขใจเมื่อได้พูดคุยกับเพื่อน พ่อค้าด้วยกัน มีสุภาษิตบทหนึ่งกล่าวว่า “ถ้าอยากทราบนิสัยของผู้ใด ก็จงดูจากเพื่อนที่เขาคบ” คำพูดนี้เป็นความจริง (ดูข้อ 12 ด้วย)

แม้คริสเตียนไม่มีนิสัยรสนิยมเหมือนกันหมดทุกคน แต่เราก็มีอย่างหนึ่งเหมือนกันคือทุกคนที่มี “ความจริง” ของพระเยซูคริสต์อยู่ภายใน ความจริงนี้แหละที่ได้ผูกมัด ให้คริสเตียนเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ทำให้เรามีความปีติยินดีเมื่อพบปะสังสรรค์กัน ฉะนั้นคริสเตียนทุกคนจึงต้องไปร่วมประชุมในโบสถ์เสมอ เข้าร่วมประชุมในคณะอนุชน เรียนรวีวารศึกษา เพราะนอกจากได้นมัสการพระเจ้า รับอาหารฝ่ายวิญญาณจิตแล้ว ความสัมพันธ์ระหว่างคริสเตียน จะนำความปีติยินดีและความอímเอิบใจมาสู่เราได้ หากผู้ใดไม่มีความปีติยินดีในการพบปะสังสรรค์ ระหว่างพี่น้องในพระคริสต์ ก็แสดงว่าได้มีบางสิ่งบางอย่างผิดปกติเกิดขึ้นในชีวิตฝ่ายวิญญาณจิตของเขาแล้ว

(2) **เราต้องรับการหนุนน้ำใจ** คำแนะนำตักเตือน ซึ่งกันและกันระหว่างพี่น้องในพระคริสต์ ในวาระสุดท้ายของโลก จะมีผู้พยากรณ์เท็จเกิดขึ้น จะมีการทดลองต่าง ๆ มากมาย คริสเตียนต้องมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เพื่อแนะนำตักเตือนซึ่งกันและกันหนุนน้ำใจคนที่อ่อนแอให้เข้มแข็งขึ้น

(3) **การมีความรักซึ่งกันและกันเป็นพระบัญญัติของพระเจ้า** ผู้ที่เชื่อฟังปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้า จะต้องรักซึ่งกันและกัน

มารไม่ต้องการให้คริสเตียนนมัสการพระเจ้า มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดในระหว่างคริสเตียน มันจึงพยายามทุกวิถีทางที่จะขัดขวางมิให้คริสเตียนไปโบสถ์ ไปร่วมประชุมอนุชน ไปเรียนรวีวารศึกษา โดยใช้ความสนุกสนานต่าง ๆ ฝ่ายโลกเป็นสิ่งล่อลวงใจมันมักชักจูงให้ท่านไปดูภาพยนตร์ ไปเที่ยวเตร่ ไปหาความสำราญอย่างอื่น แทนที่จะไปโบสถ์ บางครั้งมันพยายามใช้การงานต่าง ๆ ผูกมัดไม่ให้ท่านไปร่วมสามัคคีธรรมกันระหว่างพี่น้องในพระคริสต์ ท่านจงอย่าเชื่อคำของมารที่เสนอความสุขฝ่ายโลกให้ ความสุขที่แท้จริงได้จากความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ระหว่างพี่น้องในพระคริสต์ ซึ่งมีพระเยซูคริสต์เป็นประมุข จงถวายเวลาของท่านในวันอาทิตย์ให้พระเจ้า อย่าให้มารขี้อั้วแย่งเวลาของ

ท่านไป “ซึ่งเราเคยประหลัดกันนั้น อย่าให้หยุด เหมือนอย่างบางคนเคยกระทำนั้น แต่จงเตือนสติกันและกันให้มากยิ่งขึ้น เมื่อท่านทั้งหลายเห็นเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว” (ฮีบรู 10:25)

7-13 สุภาษิตที่คุ้นหูคนส่วนมากบทหนึ่งกล่าวว่า “คบคนพาล พาลพาไปหาผิด คบบัณฑิต บัณฑิตพาไปหาผล” ถ้าจะกล่าวให้กระจ่างกว่านั้น ก็อาจกล่าวว่า “คบคนชั่ว คนชั่วจะพาท่านพลอยชั่วไปด้วย แต่ถ้าคบคนดี คนดีย่อมช่วยให้ท่านกลายเป็นคนดี” เช่นถ้าท่านคบคนที่เกียจคร้าน ตอนแรกท่านอาจไม่ชอบใจ แต่นานวันเข้า ท่านจะกลายเป็นคนเกียจคร้านโดยไม่รู้ตัว แต่ถ้าท่านคบคนขยัน ท่านก็จะกลายเป็นคนขยันไปด้วย การคบเพื่อนคริสเตียนก็เช่นเดียวกัน ควรจะคบเพื่อนคริสเตียนให้มากที่สุด เพราะจะช่วยชีวิตฝ่ายวิญญาณจิตของท่านเจริญเติบโต

ทั้งนี้มิได้หมายความว่า ห้ามคบเพื่อนที่ไม่ใช่คริสเตียน ดังกล่าวแล้วตอนต้น ความรักของคริสเตียนเกิดจากความจริงของพระเยซูคริสต์ เรารักทุกคนในโลก และเป็นเพื่อนกับทุกคน ขณะเดียวกันเราก็เกลียดชังความบาป ต้องการเหินห่างจากความบาปทางที่จะป้องกันไม่ให้เราพลัดปลั่งในความบาปก็คือ พยายามห่างเหินจากเพื่อนที่ชักจูงเราไปทำบาป ถ้าท่านเป็นคริสเตียนที่ดี ท่านก็จะต้องพยายามนำเพื่อนให้เป็นคริสเตียนด้วย

แม้พระประสงค์ที่แท้จริงของพระเจ้าจะต้องการให้คริสเตียนรักทุกคนในโลกแต่เพื่อความปลอดภัยของคริสเตียน พระองค์ทรงห้ามคริสเตียนสนิทสนมกับบุคคลบางจำพวก ซึ่งมีลักษณะดังนี้

อย่าสนิทสนมกับคนที่ได้ชื่อว่า ผู้พยากรณ์เท็จ หรือ ผู้ทรยศต่อพระคริสต์ ผู้หลอกลวงให้คริสเตียนหลงผิดไปจากความจริง ผู้ที่ไม่รับรองว่าพระเยซูคริสต์ได้เสด็จมารับชาติเป็นมนุษย์ พระคริสตธรรมคัมภีร์บอกว่า “อย่ารับเขาไว้ในเรือน และอย่าเอออวยกับเขา” คืออย่ามีความสัมพันธ์กับคนเหล่านี้ เพราะคนเหล่านี้จะนำอันตรายมาสู่คริสเตียน ทำให้คริสเตียนที่รักพระเจ้าต้องอ่อนแอที่ถอย หลงจากความจริงไป ถ้ามีคนดังกล่าวเข้ามาหาท่านในบ้าน เพื่อจะเผยแพร่คำสอนที่ผิดความจริง หรือขอร้องท่านให้เขาเทศนาในโบสถ์ จงปฏิเสธ อย่าต้อนรับเขา แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่า ท่านจะขับไล่เขาโดยใช้กิริยาที่ไม่ดีงาม

เหตุผลอีกประการหนึ่งที่เราไม่ควรสนิทสนมหรือต้อนรับคนเหล่านั้น ก็เพราะคนเหล่านั้นเป็นศัตรูของพระเจ้า “เป็นผู้ล่อลวงและเป็นผู้ทรยศต่อพระคริสต์” “ผู้ที่เอออวยกับเขาก็เข้าส่วนในการชั่วของเขานั้น” สมมุติว่าน้องชายของท่านไปขโมยเงินของคุณพ่อ และท่านเห็นการกระทำของเขาทุกอย่าง แทนที่จะกล่าวห้ามปรามหรือตักเตือนเขา ท่านกลับเอออวยและชมเชยความสามารถของเขา (การประพฤติเช่นนี้ก็เท่ากับสนับสนุนให้น้องชายของท่านประพฤติชั่วยิ่งขึ้น) หรือถ้ามีการสงครามเกิดขึ้นได้ศึกศัตรูได้เข้ามาในบ้านของท่าน ทั้ง ๆ ที่ท่านรู้ว่าเป็นไส้ศึก เป็นศัตรูของชาติ ท่านกลับต้อนรับเลี้ยง

ดูเขา ท่านก็กลายเป็นศัตรูของชาติไปด้วย ผู้ทรยศต่อพระคริสต์เป็นศัตรูของพระเจ้า การช่วยเหลือศัตรูก็เท่ากับต่อต้านพระเจ้า คริสเตียนทุกคนจึงไม่ควรมีส่วนเกี่ยวข้องกับใคร ๆ กับคนเหล่านั้น

การมีความสัมพันธ์กับคนชั่ว ตอนแรกอาจมองไม่เห็นอันตรายใด ๆ แต่นานวันเข้าความชั่วก็จะค่อย ๆ แทรกซึมเข้ามาในจิตใจของท่าน แล้วท่านก็จะหลงผิดไป สถานที่ปลอดภัยที่สุด คือภายในครอบครัวของพระเจ้า ซึ่งมีพระเยซูคริสต์เป็นประมุข มี “ความจริง” (พระคำของพระเจ้า) เป็นแสงสว่างส่องทางในการดำเนินชีวิต จงใกล้ชิดสนิทสนมกันและรักซึ่งกันและกัน ระวังพี่น้องในพระคริสต์ให้มากที่สุด เพื่อชีวิตฝ่ายวิญญาณจิตของท่านจะได้เข้มแข็งยิ่งขึ้น และเพื่อพระนามของพระเจ้าจะได้รับการเชิดชู

การร่วมมือในการประกาศพระกิตติคุณ

ยอห์นเขียนจดหมายฉบับที่สามนี้ ประมาณ ค.ศ.85 ขณะนั้น นักประกาศพระกิตติคุณหรือที่เราเรียกว่า “มิชชันนารี” ได้เริ่มทำงานประกาศแล้ว มิชชันนารีเหล่านั้นได้นำพระคำของพระเจ้าไปสั่งสอนในที่ต่าง ๆ เพื่อให้คนรู้จักพระเยซูคริสต์และพบทางแห่งความรอด สมัยนั้นการคมนาคมยังไม่เจริญก้าวหน้า ผู้ประกาศต้องเดินทางด้วยเท้า บางครั้งต้องข้ามทะเลทรายที่ร้อนระอุ ต้องเดินทางผ่านป่าดงพงทึบ แวดล้อมด้วยอันตรายต่าง ๆ จากสัตว์ป่า และโรคภัยไข้เจ็บ แต่เพื่อพระคำของพระเจ้าจะได้เผยแพร่อไปยังทุกเมือง มิชชันนารีทุกคนจึงอดทนเพื่อพระเจ้า

งานประกาศพระกิตติคุณมิใช่หน้าที่ของมิชชันนารีเท่านั้น แต่เป็นหน้าที่ของทุกคนที่ได้กลับใจบังเกิดใหม่แล้วในพระคริสต์ พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “ท่านทั้งหลายเป็นความสว่างของโลก” (มัทธิว 5:14) หมายความว่าคริสเตียนทุกคนมีส่วนร่วมในการนำวิญญูณที่อยู่ในความมืดแห่งความบาป มาพบแสงสว่างแห่งความรอดของพระเยซูคริสต์ หรืออาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่าคริสเตียนทุกคนเป็น “มิชชันนารี” มีหน้าที่ช่วยเหลือในงานประกาศพระกิตติคุณของพระเจ้า การร่วมมือในงานประกาศพระกิตติคุณของพระเจ้า อาจกระทำได้หลายทางเช่นร่วมมือโดยการอธิษฐานเพื่องานประกาศพระกิตติคุณ เมื่อผู้ประกาศและผู้ที่ยังไม่ได้รับความรอด ร่วมมือโดยการเป็นพยาน แจกใบปลิว ร่วมมือโดยการถวายทรัพย์เพื่องานประกาศและอื่น ๆ ในจดหมายฉบับนี้ ยอห์นได้กล่าวถึงทัศนคติของคนสามประเภทเกี่ยวกับงานประกาศพระกิตติคุณของพระเจ้า

1-8 คนประเภทแรก ได้แก่คนอย่าง ซาโย ซาโยมิได้เป็นมหาเศรษฐี มีทรัพย์สินเงินทองมากมายในการต้อนรับดูแลแขก สิ่งที่ซาโยมีคือ ความรักอันอุดมสมบูรณ์ของพระเยซูคริสต์ภายในจิตใจ ซาโยทราบถึงความสำคัญในการประกาศพระกิตติคุณ จึงพยายามจนสุดความสามารถในการช่วยเหลืองานประกาศด้วยใจสัตย์ซื่อ โดยการช่วยเหลือคนงานของพระเจ้าทุกคน ที่เดินทางผ่านมายังตำบลของเขา การช่วยเหลือคนงานของพระเจ้านั้น ๆ พระเจ้ามิได้มองดูว่า เราสามารถช่วยเหลือได้มากน้อยเพียงใด แต่พระองค์ทรงมองดูจิตใจของเราว่า เราช่วยเหลือด้วยใจสัตย์ซื่อ ด้วยความเต็มใจ ด้วยความบริสุทธิ์ใจหรือไม่ ครั้งหนึ่งพระเยซูคริสต์ได้ทรงเทศนาสั่งสอนในโบสถ์แห่งหนึ่ง หลังจากเทศนาแล้วมีการถวายทรัพย์ พระองค์ได้ทรงพิเคราะห์ดูประชาชนที่เอาเงินไปใส่ไว้ในตู้ถวายทรัพย์มีหญิงหม้ายยากจนคนหนึ่ง นำเงินมาประมาณสองสตางค์มาใส่ไว้ในตู้นั้น พระองค์ตรัสว่า “เราบอกท่านทั้งหลายตามจริงว่าหญิงหม้ายจอน ๆ คนนี้ ได้ใส่ไว้ในตู้เก็บเงินถวาย มากกว่าคนทั้งปวงที่ใส่ไว้วันนั้น” (ลู กา 12:41-44)

และพระองค์ยังตรัสอีกว่า “ผู้ที่ให้น้ำเย็นสักจอกหนึ่งแก่คนเล็กน้อยเหล่านี้คนใดคนหนึ่งกินเพราะเป็นศิษย์ เราบอกท่านทั้งหลายตามจริงว่า คนนั้นจะขาดบำเหน็จก็หาไม่ได้” (ดู มัทธิว 10:40-42)

งานประกาศกิตติคุณเป็นหน้าที่ของคริสเตียนทุกคน การที่เราช่วยเหลืองานประกาศนี้ จงอย่านึกว่าเราช่วยเหลือคนใดคนหนึ่งคนใด หรือคริสตจักรหนึ่งคริสตจักรใด แต่จงนึกเสมอว่า เราช่วยเหลืองานของพระเจ้า เป็นหน้าที่โดยตรงของเรา ที่มีส่วนร่วมในการรับผิดชอบ มิชชั่นนารีและนักเทศน์ต่าง ๆ ได้สละทุกอย่างเพื่อพระนามของพระเจ้า เพื่อพระกิตติคุณของพระองค์ เราจึงต้องร่วมมือกับท่านเหล่านั้นอย่างเต็มที่ ทั้งกำลังกาย กำลังใจ และกำลังทรัพย์ ซึ่งเราสามารถช่วยได้ “เพื่อเราจะได้เป็นผู้ร่วมงานกับความจริง”

บางคนอาจนึกว่าตนยากจนเกินกว่าที่จะช่วยเหลืองานของพระเจ้าในด้านทรัพย์สินได้ แท้จริงปัญหาไม่ใช่อยู่ที่ว่าเรายากจนหรือร่ำรวย แต่อยู่ที่เรามีใจยินดี เสียสละเพื่อพระเจ้า หรือไม่ หากเราเป็นคนเห็นแก่ตัว ไม่นึกถึงงานของพระเจ้าเลย แม้มีเงินสักหมื่นล้าน เราก็ไม่ยินดีถวายให้แก่พระองค์ ถ้าเราเป็นคริสเตียนที่รักพระเจ้าด้วยใจจริง เราย่อมเป็นห่วงงานของพระองค์ และอยากช่วยเหลือด้วยความยินดี ผู้ที่ยินดีถวายทรัพย์ที่พระเจ้าประทาน ผู้ที่ไม่มีทางขาดทุน พระองค์ตรัสว่า “จงเอาบรรดาส่วนสิบชักหนึ่งนั้นมาสำสมไว้ในคลัง เพื่อจะมีโภชนาหารไว้ในวันวิหารของเรา และจงมาลองดูในเรื่องนี้ คู่มือหรือว่า เราเปิดบัญชีรื้อท้องฟ้าให้เจ้า และเทพราให้แก่เจ้าจนเกิดความต้องการหรือไม่” (ดู มาลาคีย์ 3:10) (ครุอาจเล่าเรื่องเอเลียกับหญิงหม้ายที่ให้ขนมปัง จาก 1 พงษ์กษัตริย์ บทที่ 17)

9,10 คนประเภทที่สอง ได้แก่คนอย่างดิโอเตรเฟ เป็นผู้ที่ไม่ช่วยเหลือคนงานของพระเจ้า และขัดขวางคนอื่นที่พยายามสนับสนุนงานของพระองค์ ดิโอเตรเฟ อาจเป็นนักเทศน์คนหนึ่ง หรือผู้ปกครอง หรือมัคนายก หรืออาจมีตำแหน่งสำคัญในคริสตจักรเขาเป็นคนเห็นแก่ตัว เป็นห่วงแต่สวัสดิภาพของตนเอง งานที่เขากระทำ เขาทำเพื่อตัวเอง เพื่อชื่อเสียงตำแหน่ง และอาชีพของตนเอง มิได้ทำเพื่อพระเจ้า ฉะนั้นงานใด ๆ ก็ตามที่คริสตสมานิกกระทำ เพื่อเป็นประโยชน์แก่พระเจ้าหรือผู้อื่น ซึ่งไม่อำนวยความสะดวกให้แก่เขาเอง และไม่สอดคล้องกับอุดมการณ์ของเขา เขาก็ไม่พอใจ และขัดขวางงานนั้นคนประเภทนี้ไม่เพียงแต่มีในสมัยก่อนเท่านั้น แต่ได้ปรากฏขึ้นมากมาย แม้ในคริสตจักรปัจจุบันก็มีไม่น้อย ยอห์นได้กล่าวถึงความบาปสามประการ ของคนประเภทนี้

ประการแรก เขาอยากเป็นคนใหญ่คนโตในคริสตจักร อยากมีอำนาจเหนือนักเทศน์ อยากให้คริสตสมานิกยกย่องนับถือ และต้องการให้นักเทศน์ เทศนาในสิ่งซึ่งเป็นที่พอใจเขา นี่เป็นความบาปที่ต่อต้านคำสั่งของพระเยซูคริสต์ พระองค์ตรัสว่า “ถ้าผู้ใดใครจะได้เป็นคนต้น ก็ให้ผู้นั้นเป็นคนท้ายสุด และเป็นคนรับใช้ของคนทั้งปวง” (ดู มาระโก 9:35) และพระธรรมเอเฟโซ กล่าวไว้ว่า พระเยซูทรงเป็นประมุขเหนือสิ่งสารพัดแห่งคริสตจักร (ดู เอเฟซัส 9:22) พระเยซูคริสต์ไม่ทรงประสงค์ให้ผู้นั้นผู้ใด

เป็นเจ้าของหรือนายผู้ที่เป็นใหญ่ที่สุดในคริสตจักร แต่ทรงต้องการให้ทุกคนรักซึ่งกันและกัน คุณพี่น้องในครอบครัวเดียวกันในคริสตจักร มีผู้เดียวเท่านั้นคือพระเยซูคริสต์

ประการที่สอง ดิโอเตรเฟไม่ยอมเชื่อฟังคำตักเตือนของคนรับใช้ของพระเจ้ากลับกล่าวใส่ความคนรับใช้พระเจ้าด้วยถ้อยคำหยาบคาย พระเยซูได้กล่าวว่า “ผู้ที่ฟังท่านทั้งหลาย (คนรับใช้พระเจ้า) ก็ได้ฟังเรา ผู้ที่ประมาทท่านทั้งหลายก็ได้ประมาทเรา ผู้ที่ประมาทเรา ก็ได้ประมาทผู้ที่ใช้เรา” (ลูกา 10:16) การกระทำอันหยาบคายของดิโอเตรเฟ ต่อผู้รับใช้ของพระเจ้า เป็นความผิดบาปอย่างร้ายกาจในสายพระเนตรของพระเจ้า

ประการสุดท้าย ดิโอเตรเฟ กีดกันคน ที่ใคร่จะรับรองคนงานของพระเจ้าและคัดเชื้อเขาออกจากคริสตจักร เขาไม่เพียงแต่ไม่สนับสนุนงานของพระเจ้าเท่านั้น ยังต่อต้านงานของพระองค์ กล่าวได้ว่าเขาเป็นคนต่อต้านพระคริสต์ เป็นศัตรูของพระกิตติคุณเป็นฝ่ายของพญามารชาต

พฤติกรรมของดิโอเตรเฟ ควรจะเตือนใจแก่เราทุกคน บางครั้งเราไม่เพียงแต่ไม่ร่วมมือในการประกาศพระกิตติคุณของพระเจ้า เรายังหัวเราะเยาะคนเหล่านั้น ที่รื้อร่นในการประกาศ เช่นคนที่ยื่นแจกใบปลิวข้างถนน คนที่เป็นพยานด้วยความกล้าหาญ บางครั้งเรามีได้ต้อนรับคนงานของพระเจ้า ทุกคนที่ไม่ร่วมมือในงานประกาศพระกิตติคุณ จัดอยู่ในพงศ์พันธ์ของดิโอเตรเฟ ทั้งสิ้น

11-15 บุคคลประเภทที่สามได้แก่คนอย่างเดเมเตรียว

เดเมเตรียวเป็นผู้ประกาศพระกิตติคุณคนหนึ่งในสมัยนั้น จากข้อ 12 เราพอจะทราบได้ว่า เขาเป็นนักประกาศที่รื้อร่นเข้มแข็ง แต่เขาเป็นคนหนึ่งในจำนวนคนงานทั้งหลายที่ดิโอเตรเฟขัดขวาง ไม่ยอมต้อนรับให้เข้าไปในคริสตจักรของเขา

งานประกาศพระกิตติคุณ ไม่ใช่เป็นงานที่ง่ายนัก นอกจากจะต้องมีความอดทน เสียสละแล้ว บางครั้งยังต้องเผชิญอุปสรรคมากมาย ทำให้เราได้รับความยากลำบาก ดังเช่นเดเมเตรียว ทั้งนี้เพราะมารไม่ต้องการ ให้คริสเตียนนำข่าวประเสริฐไปประกาศให้แก่ชาวโลก จึงใช้วิธีต่าง ๆ ขัดขวางงานของพระองค์ พยายามทำให้คนงานของพระเจ้าอ่อนแอ ท้อถอย หมดกำลังใจ สิ่งที่ร้ายที่สุด คือบางครั้ง มารได้ใส่ความคิดที่ชั่วร้าย และความเข้าใจผิด ยุยงส่งเสริมให้คริสเตียนบางคนกระทำ หรือกล่าวบางอย่าง ทำลายจิตใจ ของผู้รับใช้พระเจ้า ทำให้ผู้รับใช้ของพระองค์เสียใจ ซอกซำใจ และหมดกำลังใจ

ขอห์น ได้ปลอบโยนผู้รับใช้พระเจ้า และคริสเตียนทุกคนที่สู้ทนความยากลำบากเพื่องานของพระเจ้า ในตอนท้ายของจดหมายว่า แม้จะมีคนต่อต้านขัดขวางท่าน ไม่ต้อนรับท่านหรือเข้าใจท่านผิด ท่านไม่ต้องเสียใจและท้อใจ ท่านมีพยานมากมายที่ยืนยันความจริงและความดีของท่าน มีหลายคนที่ได้ยินพระกิตติคุณของพระเจ้าจากท่าน และได้รับความรอด ที่จะเป็นพยานเพื่อท่าน ความจริงที่ท่านได้ประกาศนั้น จะเป็นพยานที่ดีของท่าน แม้แต่อัครสาวกจะเป็นพยานถึงความดีของท่าน เมื่อถึงวัน

พิพากษา ความดีและผลต่าง ๆ เหล่านี้จะปรากฏออกมาต่อหน้าคนทั้งปวง ตรงหน้าพระราชบัลลังก์อัน
บริสุทธิของพระเจ้า และพระเจ้าจะพระราชทานบำเหน็จ เพราะเห็นแก่งาน ซึ่งท่านได้กระทำ (ดู วิวรรณ์
2:9,10)

ในบทนี้บุคคลสามประเภท คือประเภทฆาโย ประเภทดิโอเตรเฟ และประเภทเดเมเตรียว ท่านจัด
อยู่ในประเภทใด “ดูก่อนพวกที่รัก อย่าเอาเยี่ยงที่ชั่วแต่จงเอาเยี่ยงที่ดี ผู้ที่กระทำการดี ก็เป็นคนของพระ
เจ้า ผู้ที่กระทำชั่วก็เป็นผู้ที่ไม่เห็นพระเจ้า”

ทูรชนที่เล็ดลอดเข้ามา

1-3 พระธรรมยูดา เขียนโดยยูดาน้องของยากอบ ทั้งสองคนนี้เป็นน้องชายของพระเยซูคริสต์ ยูดาเขียนพระธรรมฉบับนี้ในราว ค.ศ.66 คำขึ้นต้นของพระธรรมฉบับนี้ทำให้เราเห็นถึงความถ่อมตนของยูดา แทนที่จะกล่าวว่าท่านเป็นน้องชายของพระเยซูคริสต์ซึ่งความจริงท่านก็มีสิทธิที่จะกล่าวเช่นนี้ ท่านกลับกล่าวว่า ท่านเป็นเพียงทาสคนหนึ่งของพระเยซูคริสต์ ผู้ที่เป็นทาสในสมัยนั้นไม่มีอิสระเสรี ต้องทำทุกอย่างตามคำสั่งของนาย ยูดาได้เจริญเติบโตในครอบครัวเดียวกับพระเยซูคริสต์ ความใกล้ชิดสนิทสนม ความสัมพันธ์กันที่พี่น้อง ย่อมเป็นการยากที่จะถ่อมตัวลงมาเป็นทาสของพี่น้องของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสมัยปัจจุบัน ผู้ที่เป็นน้องบางคนนอกจากไม่ยอมเคารพเชื่อฟังพี่แล้ว บางครั้งยังทำตนใหญ่กว่าพี่เสียอีก และการที่จะให้น้องชายเป็นทาสของพี่ชายนั้น ย่อมไม่มีทางเป็นไปได้ ที่ยูดายอมเรียกตนเองว่าทาสของพระเยซูคริสต์ก็เพราะความถ่อมตน และเพราะเขาทราบแน่แท้ว่า พระเยซูคริสต์เป็นพระบุตรของพระเจ้า เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของชาวโลกทุกคน แม้ฝ่ายเนื้อหนังเขาอาจมีศักดิ์เป็นพี่น้อง แต่ฝ่ายความจริง พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขา ซึ่งเขาต้องกราบไหว้วันมัสการ

ความจริงในข้อนี้ ทำให้เราเห็นว่า ไม่มีมนุษย์คนใดในโลกนี้สามารถอ้างตนว่ามีศักดิ์ศรีหรือสิทธิตำแหน่งเท่ากับพระเยซูได้ และไม่มีผู้ใดสามารถรับความรอดได้โดยอาศัยพลังอำนาจของตนที่เป็นคริสเตียน ทุกคนต้องต้อนรับพระเยซูคริสต์ เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดส่วนตัวของตน ตนจึงจะรอดได้ ตัวอย่างเช่นบุตรของศาสนาจารย์ ของนักเทศน์ ไม่อาจรับความรอดได้โดยอาศัยบารมีของบิดาที่เป็นนักเทศน์ เขาเหล่านั้นก็ต้องกลับใจบังเกิดใหม่ต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดส่วนตัวของตน เช่นเดียวกับมนุษย์ทุกคน

ยูดาได้เขียนพระธรรมฉบับนี้ เป็นจดหมายถึงคริสเตียนในสมัยของเขา แต่เนื้อเรื่องและคำสอนต่าง ๆ เหมาะสมที่เป็นบทเรียนแก่เราในปัจจุบันมากที่สุด พระธรรมเปโตรเตือนให้คริสเตียนทุกคนระวังให้ดี เพราะผู้พยากรณ์เท็จจะเข้ามาในคริสตจักร จะหลอกลวงให้คริสเตียนหลงผิดไป ยูดากล่าวว่าผู้พยากรณ์เท็จบางคนได้เล็ดลอดเข้ามาในคริสตจักรแล้ว คริสเตียนทุกคนจงอุตส่าห์รักษาความเชื่อไว้ให้ดี คริสเตียนปัจจุบันกำลังตกอยู่ในสภาวะดังกล่าว ซึ่งแวดล้อมด้วยความเชื่อและคำสอนต่าง ๆ ที่ผิดจนบางคนไม่ทราบว่าควรเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใดดี และมีคริสเตียนจำนวนไม่น้อยได้หลงผิดติดตามคำสอน ที่ไม่เป็นความจริงเหล่านั้นไปแล้ว พระเจ้าทรงเตือนคริสเตียนให้สมัยนั้นให้รักษาความเชื่อที่ถูกต้องไว้เช่นใด พระองค์ก็ทรงเตือนให้คริสเตียนในปัจจุบันทุกคน รักษาความเชื่อที่ถูกต้องไว้เช่นกัน

4 ข้อ 4 เผยให้เราเห็นถึงโฉมหน้าของทุรชนผู้เล็ดลอดเข้ามาในคริสตจักร เขาเหล่านั้นมีลักษณะสำคัญดังต่อไปนี้

(1) เป็นคนอธรรม กระทำการชั่วช้าลามก โดยอาศัยพระคุณของพระเจ้าเขาเชื่อพระคำของพระเจ้า แต่ไม่ยอมปฏิบัติตาม เขาเชื่อพระเจ้าว่าพระองค์เต็มไปด้วยความรัก ความเมตตา การที่เรารอดได้ก็โดยความรักและพระคุณของพระองค์ทั้งสิ้น เพียงแต่เราเชื่อเท่านั้น เราก็ได้รับความรอดได้ คำสอนเช่นนี้เป็นคำสอนที่ถูกดัดแปลง แต่สิ่งที่ทำให้เขากลายเป็นผู้หลงผิด คือเขาเชื่อแต่ไม่ปฏิบัติตาม เขาไม่เอาใจใส่ในเรื่องการประพฤติเพราะถือว่าเมื่อมีความเชื่อแล้ว ความประพฤติก็ไม่สำคัญ จึงประพฤติตามใจชอบ กระทำความบาปต่าง ๆ เป็นที่เสื่อมเสียเกียรติยศของพระเจ้า สิ่งที่น่ารังเกียจที่สุด ก็คือ เขากระทำชั่วโดยอ้างพระนามของพระเจ้า

มีชายหนุ่มคนหนึ่งอ้างตัวว่าเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ เขาได้ไปขออาศัยในบ้านคริสเตียนต่าง ๆ และขอยืมเงินจากคริสเตียนผู้ใจดีเหล่านั้น โดยสัญญาว่าจะจ่ายให้ทันทีที่ได้รับเงินเดือนจากคริสตจักรที่สนับสนุนเขาแล้ว เพื่อเห็นแก่ผู้รับใช้พระเจ้า คริสเตียนบางคนก็ถวายให้และบางคนก็ให้ยืมด้วยความเต็มใจ แต่เมื่อชายหนุ่มผู้นั้นได้เงินแล้ว ก็หนีจากที่นั่นไป เขาหาเลี้ยงชีพโดยวิธีนั้นเป็นเวลาเกือบหนึ่งปี ท้ายสุดถูกจับได้ว่าเป็นทุรชนที่แอบอ้างพระคุณของพระเจ้า กระทำการชั่วช้าลามก จึงถูกจับส่งศาล พิพากษาจำคุก การกระทำของเขาได้ทำให้เกิดความเคลงใจในระหว่างคริสเตียน และทำให้พระนามของพระเจ้าเสื่อมเสียมาก

(2) เขาไม่ยอมรับว่าพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ และเป็นเจ้านายของเขา เขาสอนว่าพระเยซูคริสต์มีฤทธิ์อำนาจน้อยกว่าพระเจ้า พระองค์เป็นเพียงมนุษย์ธรรมดาที่พระเจ้าทรงใช้ เป็นเพียงศาสดาพยากรณ์คนหนึ่ง ซึ่งแท้จริงพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ได้สอนอย่างชัดเจนว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า และพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า มีสิทธิ์อำนาจทุกอย่างเท่ากับพระบิดา

(3) เป็นคนชอบบ่น (ข้อ 16) พุดแต่ความไม่ดีของคนอื่น ส่วนตัวเองไม่ได้ทำอะไรเลย งานยากทำไม่ได้ งานง่ายไม่ยอมทำ

คนที่ชอบบ่นเสมอ มักทำอะไรไม่ค่อยสำเร็จ บางคนเมื่อพบอุปสรรค หรืองานยากอย่างหนึ่ง แทนที่จะพยายามทดลองทำดูก่อน เขากลับบ่นเสียก่อนว่า “ลำบาก ทำไม่ได้” ในที่สุดเขาก็พบความล้มเหลว ทั้ง ๆ ที่งานบางอย่างไม่ใช่ยากจนเกินไปนัก การบ่น นอกจากไม่สามารถนำเราไปสู่ความสำเร็จแล้ว ยังเป็นผลกระทบกระเทือนถึงคนอื่น ๆ ซึ่งร่วมงานกับเรา หรืออยู่ใกล้ชิดกับเรา พลอยทำให้คนอื่นหมดกำลังใจไปด้วย นอกจากนั้น การบ่นยังเป็นการแสดงถึงการขาดความเชื่อของเรา ดังเช่นชนชาติยิวที่บ่นในเรื่องน้ำและอาหาร เพราะการบ่นซึ่งเกิดจากการไม่เชื่อ พวกเขาเหล่านั้นต้อง

ล้มตายในป่ากันดารอย่าให้เราเป็นคนบ่นอีกต่อไป จงพยายามกระทำทุกอย่าง ไม่ว่าจะงานยากหรือง่าย จงกล้าเผชิญกับอุปสรรคทั้งปวง โดยอาศัยความเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์

(4) เป็นคนประพฤติตามความปรารถนาอันชั่วของคุณ คนเหล่านี้ ยังมีได้กลับใจบังเกิดใหม่ในพระเยซูคริสต์ เป็นทุรชนในเครื่องแบบผู้ดี หมวย่อมมีนิสัยหมูเมวย่อมมีนิสัยแมว กระจายยอมมีนิสัยกระจาย เราไม่อาจเปลี่ยนแปลงหมูให้เป็นแมวได้ทุรชนเหล่านี้ก็ดุดกัน เขายังไม่ได้รับชีวิตใหม่ของพระเยซูคริสต์ แม้จะได้ชื่อว่าเป็นคริสเตียน หรืออาจได้รับการแต่งตั้งให้มีตำแหน่งสำคัญในคริสตจักร แต่เขาอาจอาศัยชื่อและตำแหน่งนี้ทำให้เขาเป็นคนที่ดีได้ มีทางเดียวเท่านั้นที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตที่มีความประพฤติอันชั่ว ตามความปรารถนาของตัวเอง ให้เป็นชีวิตที่บริสุทธิ์ได้ คือโดยอาศัยพระเยซูคริสต์เท่านั้น “ผู้ที่มีพระบุตรก็มีชีวิต ผู้ที่ไม่มีพระบุตรของพระเจ้า ก็ไม่มีชีวิต” (1 ยอห์น 5:12)

(5) เป็นคนโอ้อวด การโอ้อวดเป็นนิสัยของคนทั่วไป บางคนอวดกระทั่งความชั่วของตนเอง โดยหาทราบไม่ว่า การอวดของเขาเป็นการนำความอับยศอดสูมาสู่ตนทุรชนเหล่านั้นชอบอวดอ้างความเชื่อของตนเองว่าถูกต้องที่สุด ขณะเดียวกัน ก็กล่าวว่าความเชื่อของคนอื่นไม่ถูกต้อง อาจารย์เปาโลกล่าวว่า “แต่ถ้าคนใดจะอวด ก็จงเอาองค์พระผู้เป็นเจ้ามาอวดเถิด” (2 โครินธ์ 10:17, 18) อย่าอวดในสิ่งซึ่งจะนำเกียรติ ชื่อเสียงหรือความนิยมชมชอบมาสู่ตน “ผู้ใดจะยกตัวขึ้น ผู้นั้นคงจะถูกเหยียดลง ผู้ใดถ่อมตัวลง ผู้นั้นคงจะถูกยกขึ้น” (มัทธิว 23:12)

(6) เป็นคนเห็นแก่หน้าคนเพื่อหวังประโยชน์แก่ตัว เขาอาจจะกระทำดีบางครั้ง แต่การกระทำดีของเขามีได้เกิดจากความบริสุทธิ์ใจ และมีได้เกิดจากความรักพระเจ้า คนประเภทนี้ มักเลือกหน้าคน ประจบประแจงผู้ที่นำประโยชน์มาสู่เขา และถูกเหยียดหยามคนที่ยากจนต่ำต้อยกว่า พระธรรมยากอบบทที่สอง สอนว่า อย่าให้มีการเลือกหน้าคน “แต่ถ้าท่านทั้งหลายเลือกหน้าคน ท่านก็กระทำบาป” (ยากอบ 2:9)

5-13 ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ มีตัวอย่างมากมายเกี่ยวกับพฤติกรรมของทุรชนที่เล็ดลอดเข้ามาในคริสตจักร บิดเบือนความจริงของพระเจ้า ทำลายความเชื่อของคริสเตียน ผลสุดท้ายคนเหล่านั้นก็พบกับความพินาศ เช่นชนชาติอิสราเอล พระเจ้าทรงช่วยเขาให้ได้รับอิสระภาพจากการเป็นทาสของเมืองอียิปต์แล้ว เขาติดตามพระเจ้าไม่นาน ก็เกิดการสงสัยพระองค์ ละทิ้งความเชื่อเดิม บ่นและต่อว่าโมเสส ซึ่งเป็นผู้นำต่าง ๆ นา ๆ พระเจ้าก็ทรงทำลายคนเหล่านั้นเสีย พวกทูตสวรรค์ที่ขจัดขึ้นคำสั่งของพระเจ้าเยอห์ยิวอดตัว ไม่ยอมอยู่ใต้อำนาจของพระเจ้า ก็ต้องถูกจำจองไว้ในที่มืด ฝ่ายชาวเมืองชะโดม และอะโมรา ก็เช่นกัน ประพฤติตามความปรารถนาของเนื้อหนัง เป็นคนอธรรม ฝ่าฝืนพระบัญญัติของพระเจ้า ต้องทนทรมานรับอาชญาในไฟนรกนิรันดร์

ตัวอย่างเหล่านี้ล้วนแต่เป็นสิ่งเตือน ไม่ให้เราติดตามและหลงเชื่อทูรชน หรือผู้พยากรณ์เท็จ เหล่านั้น เพราะผลคือความพินาศ

14-16 เอโนค เป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดของคริสเตียนปัจจุบัน เอโนคมีชีวิตอยู่ท่ามกลางความบาปต่าง ๆ มากมายในสมัยนั้น ประชาชนทั่วโลกได้พากันประพฤติชั่วช้า ละทิ้งพระเจ้าซึ่งพวกเขาเคยนมัสการมาก่อน แต่เอโนคยืนหยัดในความจริง ไม่ยอมให้สิ่งแวดล้อมที่ชั่วช้าเลวทรามชักจูงให้หันเหไปจากพระเจ้า เขาคำเนินกับพระเจ้าตลอดไป จนกระทั่งวันหนึ่ง พระเจ้าทรงรับเขาไปจากโลก โดยไม่ต้องพบกับความตาย เพราะเขาได้เป็นที่ชอบพระทัยของพระเจ้า (ดู ฮีบรู 5:11)

เอโนคเปรียบเสมือนคริสตจักร และคริสเตียนในวาระสุดท้ายของโลก ซึ่งแวดล้อมไปด้วยการทดลอง ความบาป และคำสอนที่ผิดต่าง ๆ หากคริสเตียนเราทุกคน ยืนหยัดอยู่ในความจริง รักษาความเชื่อที่แท้จริงไว้ วันหนึ่งพระเยซูคริสต์จะเสด็จมา รับเราไปอยู่กับพระองค์ เช่นเดียวกับเอโนค

การรักษาตัวในความรักของพระเจ้า

บทเรียนบทก่อน เราได้เรียนเรื่องทุรชน ผู้เล็ดลอดเข้ามาในคริสตจักร เขาเหล่านี้ได้แก่ผู้พยากรณ์เท็จ ผู้ทรยศต่อพระคริสต์ ยูดาบอกว่า คนเหล่านี้ได้เข้ามาในคริสตจักรแล้ว และจะชักนำให้คริสเตียนหลงผิดไป คริสเตียนทุกคนจึงต้องระมัดระวังต่อบุคคลเหล่านี้ อย่าให้เขาหลอกลวงไปสู่ความพินาศ วันนี้ เราจะศึกษาถึงการป้องกันตนให้พ้นจากทุรชนเหล่านี้ และหน้าที่ของคริสเตียนในการช่วยเหลือคนอื่น ให้หลุดพ้นจากอันตราย ซึ่งเกิดจากทุรชนเหล่านี้

17-19 เนื่องจากเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญมาก ยูดาจึงได้เน้นให้ระลึกถึงคำพยากรณ์ต่าง ๆ ของอัครสาวกของพระเยซูคริสต์ว่า ในวาระสุดท้ายซึ่งหมายถึงสมัยแห่งพระคุณนี้ ผู้พยากรณ์เท็จและผู้ทรยศต่อพระคริสต์จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน เราไม่อาจจะหลีกเลี่ยงคนเหล่านี้ได้ ต้องพร้อมเสมอที่จะเผชิญกับเขา อันตรายที่ได้จากเขาเหล่านี้ มิใช่การข่มเหงรังแก มิใช่อำนาจบังคับ แต่เป็นเหมือนยาพิษที่อยู่ในอาหารอันโอชะ ทำลายคริสเตียนที่ขาดการระมัดระวัง ผู้ที่ฟังและเชื่อฟังคำสอน ซึ่งประกอบด้วยยาพิษนั้น ก็ต้องพบกับความตาย ยูดาได้กล่าวย่อ ๆ ให้เราทราบอีกครั้งหนึ่ง ถึงลักษณะสำคัญของทุรชนเหล่านั้น

คนเหล่านั้นคือคนที่แยกก็ออก ไม่ว่าเขาจะไปอยู่ในคริสตจักรใดก็ตาม เขาจะพยายามทำให้สมาชิกในคริสตจักรนั้นเกิดการแตกแยก แบ่งก็กแบ่งเหล่า ทำให้คณะอนุชนขัดเคืองซึ่งกันและกัน จนกระทั่งไม่อาจร่วมงานกันได้ ต้องแบ่งแยกออกไป คริสเตียนจึงต้องระมัดระวัง หากเกิดมีรอยร้าวขึ้นในคริสตจักรและหมู่คณะของท่าน จงนึกถึงคำพยากรณ์ซึ่งอัครสาวกของพระเยซูคริสต์ได้กล่าวไว้ มารได้เริ่มงานของมันในหมู่คณะของท่านแล้ว อย่าให้รอยร้าวต่าง ๆ ขยายตัวขึ้น แต่จงระงับเสีย และสามัคคีกลมเกลียวกันดังเดิม โดยความรักของพระเจ้า

คนเหล่านี้ประพฤติตามสันดานอันชั่วช้า และไม่มีวิญญาณของพระเจ้า เราสังเกตได้โดยผลของเขา ดังสุภาษิตไทยที่ว่า “สำเนียงส่อภาษา กิริยาส่อสกุล” ผู้ที่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์ ย่อมเกิดผลตามพระวิญญาณ ประพฤติทุกอย่างตามการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ส่วนผู้ที่มีมารอยู่ในจิตใจ ก็ย่อมประพฤติทุกอย่างตามคำสั่งของมาร กระทำสิ่งชั่วช้าโดยไม่มี ความอาย

20,21 การที่คนคนหนึ่งจะมีนิสัยดีหรือเลว มีส่วนเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมมาก หากเขาเจริญเติบโตในสิ่งแวดล้อมที่เลว เช่น ในท่ามกลางนักเลง การพนัน นักดื่ม พวกเขาจะมีนิสัยเช่นคนเหล่านั้น แต่หากเขาเจริญเติบโตในสิ่งแวดล้อมที่ดี ท่ามกลางคนที่สุภาพเรียบร้อย รักการศึกษา ขยันหมั่นเพียร ก็คงพลอยทำให้เขาเป็นคนขยัน หมั่นเพียร รักการเรียน และสุภาพเรียบร้อยไปด้วย

สำหรับคริสเตียนปัจจุบัน เราไม่อาจเลือกอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เราต้องการได้ ยิ่งในวาระสุดท้ายของโลก สิ่งแวดล้อมจะเลวร้ายขึ้นทุกที ถ้าเราจะอาศัยสิ่งแวดล้อม ก็จะมีแต่ทำให้เราอ่อนแอที่ถอยลงทุกวัน

สิ่งที่เราพึงปฏิบัติ คือ อย่ามองคน อย่ามองสิ่งแวดล้อม จงมองดูพระเยซูคริสต์แม้สิ่งแวดล้อมจะเลว คริสเตียนบางคนจะถอย คนจะชั่วช้าเลวทรามปานใดก็ตาม เมื่อมีพระเยซูคริสต์เป็นหลัก เราก็สามารถดำเนินไปสู่หลักชัยได้

ยูดาได้กล่าวถึงสิ่งสองประการ ที่คริสเตียนทุกคนในวาระสุดท้ายนั้น พึงปฏิบัติคือ

1. การรักษาค้นให้พ้นจากการถูกล่อลวง ของทุรชนผู้เล็ดลอดเข้ามา (20,21)

2. การช่วยคนที่กำลังถูกล่อลวงและคนที่ถูกลวงไปแล้ว ให้กลับคืนมาสู่ความจริง (22,23) ทางที่จะช่วยรักษาค้น ให้พ้นจากการถูกล่อลวงของทุรชน ผู้เล็ดลอดเข้ามามีดังนี้

(ก) โดยการก่อสร้างตัวของท่านขึ้นบนความเชื่ออันบริสุทธิ์ยิ่ง คือการตั้งมั่นคงในพระคำของพระเจ้า เชื่อและไว้วางใจในพระคำของพระองค์ พระคำของพระเจ้าเป็นอาวุธที่ดีที่สุดในการต่อสู้มาร และเป็นกำแพงที่แข็งแรง ป้องกันไม่ให้เราถูกศัตรูล่อลวงไป ฉะนั้นการศึกษาพระคำของพระเจ้าเป็นสิ่งสำคัญมาก คริสเตียนทุกคนต้องหมั่นอ่านพระคำของพระเจ้าเสมอ เพื่อชีวิตฝ่ายวิญญาณจิตจะได้เจริญเติบโตและแข็งแรง สามารถต่อสู้ ป้องกันการรุกรานของมารได้ มารก็ทราบเช่นเดียวกันว่า พระคำของพระเจ้าเป็นอาวุธที่ดีที่สุดในการปราบปรามศัตรู มันจึงใช้อาวุธนี้โจมตีคริสเตียน โดยอ้างพระคัมภีร์แต่บิดเบือนความจริงในพระคริสตธรรมคัมภีร์เสีย คริสเตียนไม่อ่านพระคำของพระเจ้าเสมอ จึงถูกล่อลวงไปได้อย่างง่าย ๆ เพื่อจะช่วย ให้ท่านเข้าใจพระคำของพระเจ้าได้ดียิ่งขึ้น ท่านควรจะหาโอกาสอ่านหนังสือต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับพระคำของพระเจ้า หมั่นฟังเทศนาเสมอ จัดชั้นศึกษาพระคริสตธรรมคัมภีร์ และสนทนาปราศรัยกับผู้ที่มีความรู้ ทางพระคำของพระเจ้า ได้ถามถึงข้อสงสัย และข้อไม่เข้าใจต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในจิตใจของท่าน

สิ่งสำคัญที่สุด จงมีความเชื่อในพระสัญญาของพระเจ้า ที่ตรัสไว้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ มารมักจะทำให้คริสเตียนสงสัยพระเจ้า ขาดความไว้วางใจในพระองค์ โดยอ้างเหตุผลต่าง ๆ ทำให้ท่านไขว้เขว พระเยซูตรัส “ฟ้าและดินจะล่องไป แต่ถ้อยคำของเรา จะล่องไปหาไม่ได้เลย” (ลูกา 21:33) หากท่านเชื่อและยึดมั่น ในพระคำของพระเจ้า มารก็ไม่อาจล่อลวงท่านไปได้

(ข) โดยการอธิษฐาน การอธิษฐานเป็นการเพิ่มกำลัง ให้แก่ชีวิตฝ่ายวิญญาณจิตของเรา เราทุกคนเปรียบเสมือนหลอดไฟฟ้า พระเจ้าเป็นเครื่องกำเนิดไฟฟ้าหลอดไฟจะให้ความสว่างและความร้อนได้ ก็ต่อเมื่อมีสายไฟ เกี่ยวโยงจากหลอดไปถึงเครื่องกำเนิดไฟฟ้า การอธิษฐานก็เปรียบเหมือนสายไฟฟ้า ที่เกี่ยวข้องระหว่างเรากับพระเจ้า ทำให้เราได้รับกำลังอำนาจจากพระองค์ ให้ชีวิตฝ่ายวิญญาณจิตของเราเข้มแข็งสามารถอดทนและเอาชนะอุปสรรคได้ทุกอย่าง

เหตุที่บางครั้ง เราเป็นคริสเตียนที่อ่อนแอ เฉื่อยชา ไม่มีความร้อนรนในพระราชกิจของพระองค์ อาจเนื่องจากขาดการอธิษฐาน หรืออธิษฐานน้อยเกินไป หากท่านสำนึกคนเช่นนั้น จงเริ่มอธิษฐานด้วยความสัตย์ซื่อ ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป พระเยซูคริสต์เป็นพระบุตรของพระเจ้า พระองค์ยังทรงตระหนักถึงความสำคัญในการอธิษฐาน ไม่ว่าพระองค์จะมีพระราชกิจยุ่งสักเพียงใดก็ตาม พระองค์ทรงแสวงหาโอกาสเข้าเฝ้าพระบิดาเสมอ บางครั้งพระองค์ทรงปลีกตัวไปอยู่ในที่สงบแต่ผู้เดียว และอธิษฐานต่อพระบิดาตลอดคืนโดยไม่หลับ ด้วยการอธิษฐานเช่นนี้ พระองค์จึงทรงสามารถชนะการทดลอง ชนะความอ่อนแอฝ่ายเนื้อหนัง และกระทำให้น้ำพระทัยของพระบิดาสำเร็จทุกประการ

(ค) **จงรักภักดีในความรักของพระเจ้า** โดยมีชีวิตที่บริสุทธิ์ เชื่อฟังและปฏิบัติตามพระคำของพระองค์ เป็นแบบอย่างที่ดีแก่คนทั้งปวง

(ง) **คอยทำพระกรุณาแก่พระเยซูคริสต์เจ้าของเรา** คำว่า “คอยท่า” มีความหมายอยู่สองประการ ประการแรกหมายถึงความอดทน บางครั้งการ “คอยท่า” ต้องใช้ความอดทนมาก เช่นท่านนัดกับนาย ก. ว่า จะไปที่ยวต่างจังหวัดในวันพรุ่งนี้ โดยทางรถไฟ ขบวนที่ออกเวลา 9.00 น. ตอนเช้า เมื่อถึงวันนัดหมาย ท่านแต่งตัวรอคอยนาย ก.ที่บ้านตั้งแต่ 8.30 น. แต่จนกระทั่งเวลา 8.50 น. นาย ก.ยังไม่ได้มา ท่านจึงหันกลับมาพิจารณาของตัวเองดูว่า ขณะนั้นท่านจะรู้สึกอย่างไร การคอยท่าพระกรุณาของพระเจ้าก็เช่นกัน บางครั้งท่านต้องมีความอดทน ทั้งนี้มิใช่พระเจ้าแกล้งเฉื่อยช้า ในการตอบคำอธิษฐานของเรา แต่พระองค์ทรงทราบเวลาที่สมควรที่สุด ที่จะตอบคำอธิษฐานของเรา ฉะนั้นหากเราอธิษฐานทูลขอสิ่งใดจากพระองค์ จงอดทนรอคอยให้ถึงที่สุด ความหมายของคำว่า “คอยท่า” ยังหมายถึง “ความเชื่อ” การที่เราคอยท่าผู้หนึ่งผู้ใด เราเชื่อว่าผู้นั้นจะต้องมาตามนัดหมาย เราจะเกิดความอดทนได้ ก็ต่อเมื่อมีความเชื่อ คือเชื่อว่าพระเยซูคริสต์ของเราไม่ทรงเปลี่ยนแปลง พระองค์ทรงกระทำทุกอย่างตามพระสัญญาของพระองค์เสมอ

ในวาระสุดท้ายของโลก ความเชื่อ และความอดทนเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับคริสเตียน คริสเตียนจะต้องเชื่อมั่นในพระเยซูคริสต์ และอดทนต่อการทดลองทุกอย่าง จงจะสามารถชนะมารได้

22,23 พระเจ้าไม่เพียงแต่ทรงประสงค์ ให้คริสเตียนทุกคนรักภักดีในความรักของพระองค์ ยังทรงมอบหน้าที่ให้เราช่วยเหลือคริสเตียนอื่น ๆ ที่กำลังถูกล่อลวง และที่ถูกล่อลวงไปแล้ว ให้กลับคืนมา ในที่นี้มีความสามประเภทด้วยกัน ที่ต้องการความช่วยเหลือจากเรา

ประเภทแรก คนที่สงสัยอยู่ ได้แก่คนที่ถูกล่อลวง เนื่องจากไม่อ่านพระคำของพระเจ้าเสมอ ไม่ใกล้ชิดกับพระเจ้าตลอดเวลา จึงทำให้ความเชื่อสั่นสะเทือนไม่ทราบว่าเชื่อถือผู้ใดดี คนเหล่านี้ท่านต้องรีบช่วยเหลือเขา ก่อนที่เขาจะเปลี่ยนความเชื่อใหม่ ไปเชื่อในทางที่ผิด จงพยายามอธิบายความ

จริงให้เขาทราบ หนูนน้ำใจให้อ่านพระคำของพระเจ้า อธิษฐานและไปนมัสการพระเจ้าที่โบสถ์ร่วมกับท่านในวันอาทิตย์

ประเภทที่สอง คนที่ตกเข้าไปอยู่ในไฟ จงช่วยคุณออกมา ได้แก่คนที่หลงผิดไปแล้ว จงพยายามจนสุดความสามารถ ที่จะชักจูงเขาให้ออกจากความเชื่อที่ผิด ๆ นั้นมาเชื่อความจริง ที่พระเยซูคริสต์ทรงสอนไว้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ หากท่านใช้ความรักของพระเจ้าตักเตือนเขา เขาอาจสำนึกตัวกลับมาหาความจริงได้

ประเภทสุดท้าย ได้แก่คนที่ถูกหลอกลวงไปแล้ว และมีใจแข็งกระด้าง ไม่ยอมฟังคำเตือนใด ๆ ของท่าน กลับไปประพฤติชั่วดังเช่นทรชนทั้งหลาย เมื่อท่านได้พยายามจนสุดความสามารถแล้ว แต่ไม่เกิดผล ก็จงแบ่งแยกตัวออกห่างจากเขา เพราะถ้ายังใกล้ชิดสนิทสนมกับเขไปอีกต่อไป ท่านเองอาจจะถูกเขาชักจูงไปได้

24,25 สองข้อสุดท้ายเป็นเคล็ดลับสำคัญ ที่นำชัยชนะมาสู่ชีวิตคริสเตียนของเราเราเองไม่สามารถชนะศัตรูได้ ต้องอาศัยพระเยซูคริสต์แต่ผู้เดียวเท่านั้น “พระองค์ทรงสามารถป้องกันรักษาไม่ให้ท่านสะดุดล้มลง และทรงบันดาลให้ตั้งมั่น เฉพาะพระรัศมีของพระองค์ ปราศจากคำหยาบและความยินดีเหลืออื่น